

ការសំភាសន៍របស់អ៊ីស្រី យ៉ាន់ ចន្ទ

ក៖ អ្នកដែលសំភាសន៍ឈ្មោះញ៉ែម សុគន្ធា

ខ៖ អ្នកដែលត្រូវគេសំភាសន៍យ៉ាន់ ចន្ទ

ការសង្ខេបរបស់អ៊ីស្រី យ៉ាន់ ចន្ទ

អ៊ីស្រីយ៉ាន់ ចន្ទ ជាអ្នកស្រុកស្អាង ជាស្រុកដែលធ្វើចំការ ហើយគាត់នឹងគ្រួសារតាំងពីដើមមកគឺធ្វើរបរស្រែចំការ ហើយ គាត់រស់នៅដោយរីករាយជាមួយបងប្អូនគាត់ ហើយបងប្អូនគាត់ស្រលាញ់គ្នាណាស់ ហើយម្តាយឪពុកគាត់គឺស្រលាញ់កូនចៅ អ្នកមីងបានប្រាប់ថាកាលយាយរបស់គាត់គឺល្អណាស់ហើយបានលាក់ស្តុរនឹងអំបិលសំរាប់ពេលនៅក្នុងជំនាន់ប៉ុល ពតអីចឹងធ្វើអោយកូនៗដែលនៅជាមួយមានអ្វីទាំងអស់ហ្នឹងទុកហូប។ សព្វថ្ងៃអ្នកមីងបានដាំផ្លែនៅផ្ទះទុកសំរាប់ចិញ្ចឹមជីវិត។ អ្នកមីងគាត់កើតមកទាន់យាយតាខាងឪពុកម្តាយស្ទើរតែទាំងអស់អត់តែតាមួយព្រោះគាត់ស្លាប់តាំងពីម្តាយគាត់នៅក្មេងហើយគាត់ពុំទាន់កើត។

ក៖ ជាដំបូងនាងខ្ញុំសូមថ្លែងអំណរគុណដល់អ៊ីស្រីដែលអោយញ៉ែមសំភាសន៍អំពីជីវប្រវត្តិរបស់របស់អ៊ីស្រីអ្នកខ្ញុំឈ្មោះញ៉ែម សុគន្ធា ជាអ្នកសំភាសន៍អំពីជីវប្រវត្តិរបស់អ៊ីស្រីនៅក្នុងថ្ងៃនេះ ហើយថ្ងៃដែលពួកយើងសំភាសន៍គឺនៅក្នុងខែមិនា ឆ្នាំ២០១៨។ ការសំភាសន៍នេះមានទីតាំងស្ថិតនៅក្នុងភូមិកោះគរ ឃុំរកាខ្ពស់ ស្រុកស្អាង ខេត្តកណ្តាល ប្រទេសកម្ពុជា ហើយអញ្ជឹងនាងខ្ញុំសូមចាប់ផ្តើមសួរអំពីជីវប្រវត្តិរបស់អ៊ីស្រីដូចតទៅ អីចឹងអ៊ីស្រីប្រាប់ឈ្មោះឈ្មោះអីគេដែរ?

ខ៖ ញ៉ែមឈ្មោះ យ៉ាន់ ចន្ទ។

ក៖ ចាំអញ្ជឹងអ៊ីស្រីសំរាប់សព្វថ្ងៃអាយុប៉ុន្មានហើយ?

ខ៖ ញ៉ែមអាយុ៥៥។

ក៖អញ្ចឹងប្អូនម៉ែញ៉មទេអីចឹង?

ខ៖ចាំ!!

ក៖អញ្ចឹងហៅមីងវិញអញ្ចឹង!!អីចឹងអ្នកមីងសំរាប់អើរសព្វថ្ងៃក្រៅពីឈ្មោះចន្ទ
មានអ្នកណាគេដាក់ឈ្មោះមីងអីផ្សេងទៀតទេ?

ខ៖ អត់ទេ!!

ក៖ គេហៅតែមួយហ្នឹងទេហេ?

ខ៖ ចាំ!!

ក៖ដូចពីក្មេងមកឧទាហរណ៍ដូចថាក្នុងក្រុមគ្រួសារអីចឹង?

ខ៖ មានតែឈ្មោះហ្នឹងតែប៉ុណ្ណឹង ពីអើយមក។

ក៖តែគេអត់មានដាក់រហ័សនាមអោយឬក៏ហៅងារអីទេ?

ខ៖ អត់មានទេ អត់មានងារអីទេ។

ក៖ ហើយអញ្ចឹងល្អអញ្ចឹង

!!អ្នកខ្លះពេលខ្លះនៅស្រុកខ្មែរយើងភាគច្រើនគេរកតែនេះរកងាររកអីដាក់អោយកូនទេអំណា
ស់!!ចាំ!!ច្រឡំតែហៅអីរហូត!!អូខេអីចឹងអ្នកមីងសំរាប់ឆ្នាំខ្មែរកើតឆ្នាំអីគេដែរ?

ខ៖ ឆ្នាំខ្មែរហេ?

ក៖ចាំ!!

ខ៖ឆ្នាំថោះ!!!

ក៖ចាំឆ្នាំថោះ!!ហ្នឹងហើយសត្វទន្សាយ!!

ខ៖ចាំ!!

ក៖ហ្នឹងហើយ អ្នកមីងថ្ងៃខែឆ្នាំកំណើតរបស់ខ្លួនឯងទេ?

ខ៖ ចាំតែឆ្នាំ!!

ក៖ ឆ្នាំប៉ុន្មានវិញ?

ខ៖ ឆ្នាំ៦២ ១៩៦២ !!

ក៖ ឃ្នាំទឹមតែឥឡូវៗហាមុនលន់ នល់!! អូខែអញ្ចឹងមើលនៅក្នុងសំបុត្រកំនើតរបស់អ្នកមីង
អ្នកមីងកើតថ្ងៃទី០៣ ខែសីហា ឆ្នាំ១៩៦២។

ខ៖ ចាំ!!

ក៖ នៅភូមិកោះគរ ឃុំរកាខ្ពស់ ស្រុកស្អាង ខេត្តកណ្តាល
ប្រទេសកម្ពុជា។ នៅឃ្នឹងមីងអ្នកមីងណោះ?

ខ៖ ចាំ!!

ក៖ កើតមកដីអីនៅឃ្នឹងហេ?

ខ៖ ស្រុកកំណើតនៅឃ្នឹងនៅក្រោមវត្តឈូងលៀបកាលកើតហាំ!!

ក៖ ចាំ!!

ខ៖ ឃ្នឹងនៅតែស្រុកជាមួយគ្នាឃ្នឹងបើឃុំរកាខ្ពស់។

ក៖ កោះគរដូចគ្នា។

ខ៖ កោះគរដូចគ្នា។

ក៖ អីចឹងម៉េចបានមកដួរនៅនេះ?

ខ៖ ពេលមុននៅភូមិព្រែកថី!!

ក៖ ចាំ!!

ខ៖ ខាងណោះវត្តហាំ ភូមិព្រែកថី អានេះភូមិកោះគរ។

ក៖ តែដល់ពេលកើតកើតនៅភូមិព្រែកថីណោះទេហី?

ខ៖ ចាំ!!កាលកើតនៅភូមិព្រែកថី ឃុំកាខ្ពស់។

ក៖ ចាំអីចឹងគ្រាន់តែខុសភូមិទេ!!

ខ៖ ចាំស្រុកកំណើតដូចតែស្រុកកំនើតយើងនៅហ្នឹងដែរហ្នឹង។

ក៖ ចាំមួយកោះគរ មួយព្រែកថី។

ខ៖ ព្រែកថី ចាំ!!

ក៖ ចាំ អញ្ជឹងអ្វីស្រីសំរាប់អ្វីស្រីមានបងប្អូនប្រុសស្រីប៉ុន្មាននាក់ដែរ?

ខ៖ ឥឡូវនៅសល់៧នាក់។

ក៖ ចុះបើសិនជាអត់ទាន់មាន៧នាក់ហ្នឹងប៉ុន្មានទៅវិញ?

ខ៖ ១២។

ក៖ អូយច្រើនណាស់!!

ខ៖ ម៉ែញ៉មកូនមួយឡូ!!

ក៖ មួយឡូ!!

ខ៖ ប៉ុន្តែស្លាប់អស់ខ្លះហើយ!

ក៖ គាត់ស្លាប់មូលហេតុអីគេដែរអី?

ខ៖ ខ្លះ គាត់នៅពីទូចអីចឹងស្លាប់ទៅណាស់!!

ក៖ចាំ!!

ខ៖ហើយបងញ៉មនោះគាត់កូន៥ ៦ហើយទើមតែស្លាប់ដែរ។

ក៖ មានអ្នកណាគេស្លាប់នៅក្នុងសង្គ្រាមអីអត់?

ខ៖ មាន

មាននៅទីទួចហ្នឹងដែលញុំមនិយាយកើតបានមកនៅទួចៗហ្នឹងគាត់ស្លាប់ហើយណាស់!!

ក៖ ចាំហ្នឹងហើយ!!

ខ៖ កូនគាត់កើតហើយបានឈឺស្លាប់អីអញ្ចឹងទៅ!!តែស្លាប់ហ្នឹងនៅទួចៗទេណាស់!!

ក៖ ចាំ!!

ខ៖ ឥឡូវហ្នឹងនៅ៧នាក់។

ក៖ ឥឡូវអ្នកមីងសំរាប់បងប្អូនទាំង១២ អ្នកមីងចាំឈ្មោះពួកគាត់ទាំងអស់ទេ?

ខ៖ ខ្លះមិនទាន់បានដាក់ឈ្មោះផងស្លាប់ទៅវិញ!!

ក៖ ឥឡូវ!!

ខ៖ ចាំតែបងញុំមមួយ!!

ក៖ ចាំ!!

ខ៖ បងយ៉ានបងគេ។

ក៖

ចាំឥឡូវអ្នកមីងរៀបរាប់ឈ្មោះទាំង១២នាក់ហ្នឹងមើលចាំអ្នកណាគេប្រាប់មួយហ្នឹងតែបើសិន
ជាក្មេចក៏អត់ដឹងធ្វើម៉េចដែរ អ្នកខ្លះអត់ទាន់មានឈ្មោះស្លាប់!!!

ខ៖ ចាំ!!ហ្នឹងរាប់អ្នកស្លាប់ហេ?

ក៖ ទាំងអស់ម៉ងទាំងរស់ទាំងស្លាប់!!

ខ៖ ទាំងអស់ហេ?

ក៖ ចាំ!!

ខ៖ ទីមួយឈ្មោះបងយ៉ាន !!

ក៖ចាំ!!

ខ៖ទី២ឈ្មោះបងនី ហើយទី៣ខ្ញុំ ហើយទី៤គន្ធា !!

ក៖ឈ្មោះដូចញ៉មទៀត!!

ខ៖ គន្ធា គន្ធាហ្នឹងគេទៅវិហារដែរតើ!!

ក៖ តែឥឡូវឈប់វិញហើយហេ?

ខ៖ គេផ្អាកគេ ហើយអើបន្ទាប់មកជៀប ជៀបហើយសុខលាងប្រុស ហើយសុខលី។

ក៖ចាំ!

ខ៖ប្រុសដែរ។ហើយបានពេ ប្អូនពេហាំ!!

ក៖ ចាំឈ្មោះពេ?

ខ៖ចាំ!!

ក៖តែប៉ុណ្ណឹង ?

ខ៖ ហើយនឹងអ្នកស្លាប់ហ្នឹងអត់ស្គាល់ឈ្មោះ។ឈ្មោះដារ៉ាមួយអ្នកស្លាប់ហាំ!!

ក៖ចាំ!!

ខ៖ប្អូនបន្ទាប់ញ៉មស្លាប់ហ្នឹងហាំ!!!

ក៖ អីចឹងមីងយៀបប្អូនរបស់មីងទេអីចឹង?

ខ៖ យៀបប្អូន។

ក៖ អើ ញ៉មអត់ដឹងផង។

ខ៖ ប្អូនបង្កើតទៅវិហារហ្នឹងបងប្អូនបង្កើត!!

ក៖ ចាំហ្នឹងហើយ។

ខ៖ បានទៅវិហារយើងមិនពន្យារកំបងប្អូន នាំបងប្អូនបានទៅពន្យារកំ
ហើយគន្លាហ្នឹងស្រាប់តែគេម៉េចគេគេផ្អាកទៅ។

ក៖ អត់ដឹងពីមូលហេតុទេអ្នកម៉ឺងណោះ?

ខ៖ ហេទៅដូចថាវាមើលអក្សរមើលមិនរួច ទៅមើលមិនឃើញ
ហើយទៅអង្គុយតែស្តាប់គេម៉ង់ៗវាអៀនខ្លួនហា!! ទៅហាវាវិនិយាយអីចឹងហិ!!

ក៖ ទៅគិតអីចឹងអត់កើតទេ!!

ខ៖ គិតអីចឹង !! ញ៉មគិតខុសវាបើញ៉មមើលអត់ឃើញមើលអត់រួចក៏ញ៉មទៅស្តាប់គេដែរ
១០ម៉េចក៏ចាំ៤ ៥ដែរបងណាស់!!

(មិត្តភក្តិ)៖ ដល់ថ្ងៃចុងក្រោយដីរិចម៉ង់អ្នកអត់ចេះហ្នឹង!!

ក៖ អោយតែខំប្រឹងអ្នកម៉ឺង!!

(មិត្តភក្តិ)៖ ព្រោះអង្គជួយម៉ង់!!

ខ៖ ចេះតែទៅស្តាប់ជាមួយគេយើងមើលមិនរួចយើងអោយគេមើលទៅ!!
ពីគម្ពីរអីយើងស្តាប់គេទៅ!!

(មិត្តភក្តិ)៖ គន្លាហ្នឹងហាថ្ងៃក្រោយទៅជួយយើងដីរិចម៉ង់!! ព្រោះយើងអត់ចេះអក្សរ!!

ក៖ តែយើងក៏ត្រូវតែព្យាយាមដែរអ្នកម៉ឺងណាស់!!

(មិត្តភក្តិ)៖ ហើយយើងចេះតែខំខ្លះៗទៅ!!

ខ៖

មើលរួចដែរហ្នឹងប៉ុន្តែគ្រាន់តែអារបៀបយើងមើលចេះតិចដែរអញ្ចឹងយើងមើលភ្នែកអន់តិចទៅ
រឹតតែយ៉ាប់មើល!! ញ៉មមើល ញ៉មបានរៀនឯណាជំនាន់អាពតអត់បានរៀនទេ
បានរៀនការហើយរៀនអក្ខរកម្មទេបានចេះខ្លះហ្នឹងហា!! បងនៅអាពតមានបានរៀនណា
អាយើងពេញរៀនគេអោយទៅកែកដីហ្នឹង!!

(មិត្តភក្តិ)៖ ហ្នឹងហើយ!!

ខ៖ ទៅលើកដីទៅវែកដីនៅណោះ!!នៅធន់មន្តហ្ន៎!!

ក៖ វត្តធន់មន្តហេ?

ខ៖ ហ្នឹងហើយចាំ ហ្នឹងដឹកប្រឡាយលើកទំនប់នៅហ្នឹង!!!

ក៖ ចាំ!!

ខ៖ ហើយបើបងញ៉មទូលក្រសាំងហ្នឹងអាជ្ញវយើងហ្នឹង!!បង ៗញ៉មវែកដីនៅអាទំនប់ទូលក្រសាំងហ្នឹង។

ក៖ អាជ្ញវយើងរាល់ថ្ងៃហ្នឹង!!

ខ៖ អាជ្ញវយើងជិះរាល់ថ្ងៃហ្នឹង ចាំ!!

ក៖ ហ្នឹងញ៉មព្វព្វផល្លិហ្នឹងសុទ្ធតែអ្នកកាប់ដាក់នៅហ្នឹងហើយ!!

ខ៖ ហ្នឹងហើយសុទ្ធតែជំនាន់ ជំនាន់បងញ៉មបន្ទាប់ៗញ៉មហ្នឹងហាំ!!

ក៖ គេថាធ្វើហ្នឹងលៀនសាហាវណាស់មឹងហី!!

ខ៖ នៅហ្នឹងសាហាវណាស់វែកដីណា យកទៅវ៉ែចោលក៏វ៉ែចោល អាណាខ្លួនអីយកទៅវ៉ែចោលនៅកោះគរហ្នឹង។

(មិត្តភក្តិ)៖ និយាយថាកោះគរហ្នឹងទីហ្នឹងហេ?

ខ៖ កោះគរហ្នឹងទល់មុខហ្នឹងបង!!ទល់មុខ !!

ក៖ ឆ្លងទៅ!!

ខ៖ កោះហ្នឹង!! កោះហ្នឹងវែងដែរតើ!!

ក៖ អីចឹងអ្នកមឹងទៅម្ខាងទៀតទន្លេមួយទៀតមែន?

ខ៖ ទន្លេមួយទៀត!!

ក៖ ហ្នឹងកោះ!!

ខ៖ កោះហ្នឹងយើងឆ្លងទៅកោះហើយមានកោះនៅខាងណោះមួយទៀត!!

ក៖ ហ្ន៎!!!!

(មិត្តភក្តិ)៖ ហ៊ីទំនងសប្បាយណាស់!!

ខ៖ កោះនេះ កោះគេនៅកណ្តាលហ្ន៎!!

ក៖ ចាំ!!

ខ៖ ឥឡូវគេហៅកោះរំដួលទេ!!យើងហ្នឹងបានគេហៅកោះគរ!!

(មិត្តភក្តិ)៖ គេដូរ!!

ខ៖ ចាំឥឡូវគេដូរហើយ គេហៅភូមិកោះរំដួល!!ឥឡូវហ្ន៎នៅកន្លែងកោះគរឥឡូវហ្ន៎!!

ក៖ គេដូរយូរនៅអ្នកម៉ឹង ?

ខ៖ គេទើមតែដូរដែរដូចទើមយើងប្រកាសដូរយើងមួយឆ្នាំពីរហ្នឹង!!

(មិត្តភក្តិ)៖ ដូចដូរដូចកំពង់សោមអីអញ្ចឹង គេដូរ!!ផ្លាស់ក្រុង!!

ក៖ ផ្លាស់ប្តូររដ្ឋបាលខាងភូមិបាល!!

អ្នកម៉ឹងដូចជាបងប្អូនអ្នកម៉ឹងឥឡូវដូចជាគាត់នៅរស់៧នាក់ហ្នឹងហេ?

ខ៖ ចាំ!!

ក៖ គាត់ប្រកបរបរអីគេដែរម៉ឹងចិញ្ចឹមជីវិតរាល់ថ្ងៃ?

ខ៖ ខ្លះធ្វើចំការ ខ្លះធ្វើរោងចក្រ!!

ក៖ ចាំ!!

ខ៖ ខ្លះលក់ដូរ!!

ក៖ នៅផ្ទះអីអញ្ចឹងទៅហ៊ី?

ខ៖ ចាំដូចញ្ញមអីអញ្ចឹងដាំចំការអីអញ្ចឹងទៅហើយប្អូនៗហ្នឹងខ្លះក៏ធ្វើចំការលក់ដូរខ្លួនឯងអីខ្លះៗអីចឹងទៅណាស់!!

ក៖ ចាំ!!

ខ៖ ខ្លះទៅធ្វើការងាររោងចក្រ។

ក៖ ចាំអីចឹងបងប្អូននៅគាត់នៅកោះគរហ្នឹងនៅជាមួយគ្នាឬក៏មានអ្នកណាបែកទៅណាខ្លះ?

ខ៖ នៅទាំងអស់ នៅមូលគ្នាហ្នឹង!!

ក៖ ចាំនៅចែកដីមួយឡឬមួយឡឬម្នាក់អីចឹងទៅហេ?

ខ៖ ចាំនៅដីភូមិហ្នឹង ខ្លះអត់មានមានចែក នៅជំនាន់ញ្ញមបានមានដីចែក។

ក៖ ចាំ!!

ខ៖ ជំនាន់ញ្ញមហ្នឹងដីអស់ហ្នឹងសុទ្ធតែចែកអោយយើងយើងអត់បានទិញទេ យើងការកាលទាន់ដីនៅហ្នឹង!! ដល់ពេលចែកអាជំនាន់យើងអស់ ដល់ពេលអាជំនាន់ប្អូនៗយើងនឹងអត់មានទេម៉ែឪចែកអោយទេ!!

(មិត្តភក្តិ)៖ ដូចញ្ញមអីចឹងដែរ អ្នកក្រោយៗអត់មានទេ!!

ក៖ ហ្នឹងអីចឹងអ្នកមិនគ្រាន់តែបែកពីប៉ុល ពតមកការ?

ខ៖ ចាំញ្ញមការ៧៩(១៩៧៩)។

ក៖ ហ្នឹងដល់ពេលអីចឹងគេចែកដីអោយម៉េង?

ខ៖ មានដី!! មានដីចែកអោយគ្រប់គ្នា អោយតែការជំនាន់ហ្នឹងមានដីចែកអោយហាំ!!

ក៖ ចាំ!!

ខ៖

ហើយដល់អ្នកក្រោយៗគេចែកហើយអស់ហើយអត់មានដីចែកទេ!! ម៉ែឪហ្នឹងចែកអោយទៅ!!

ក៖ ទាល់តែយកលុយទិញបានបាន។

ខ៖ ទាល់តែមានលុយទិញ បើអត់មានលុយទិញហ្នឹង
ម៉ែហ្នឹងហាំចេះតែចែកអោយកូននៅទៅ។

ក៖ ចាំវាត្រូវតែតៗគ្នាអីចឹងហើយអ្នកម៉ឹង!!!!

ខ៖ ចាំ!!

ក៖ ចាំ!!

ខ៖ ធ្វើម៉េចបើជំនាន់វាអស់ដីចែកហើយ។

ក៖ អ្នកម៉ឹងពេលក្មេងចូលចិត្តលេងអីគេជាមួយបងប្អូន?ចាំទេ?

ខ៖ មិនដឹងលេងអីទេជាមួយបងប្អូន!!

(មិត្តភក្តិ)៖ ដូចលេងបាយខុមបាយអី!!

ខ៖ ហ្នឹងហើយលេងតើលេងបាយខុម !!ការពិតកាលនៅពីក្មេងលេងកៅស៊ូ
លេងផ្លាត់កៅស៊ូហ្នឹង!!

ក៖ ផ្លាត់កៅស៊ូឆ្អឹង៖កងហ្នឹងអំហោ?

ខ៖ ហ្នឹងហើយអាឆ្អឹង៖ចូលរង់ហ្នឹង!!

ក៖ ចាំ!!

ខ៖ កាលហ្នឹងគួររង់អីចឹងទៅណាស់!!

(មិត្តភក្តិ)៖ ញ៉មលេងអីចឹងដែរ!!

ខ៖ ដាក់១០ម្នាក់២០ម្នាក់អីចឹងទៅ
អ្នកណាឆ្អឹង៖បានច្រើនក្នុងរង់អ្នកហ្នឹងបានលុយហើយហាអ្នកហ្នឹងបានកៅស៊ូច្រើនហើយ!!

(មិត្តភក្តិ)៖ ភ្លេចបាយភ្លេចទឹកលេងអាហ្នឹងហាំ!!

ខ៖ ហ្នឹងហើយវក់លេងតែអាហ្នឹង!!

ក៖ ទាំងបងប្អូនគ្នាអីទាំងអស់ហ្នឹងហេ?

ខ៖ ហ្នឹងហើយចាំ!!

ក៖ មានអ្នកណាធ្លាប់ប្រូតគ្នានាំគ្នាការអីទេ?ភាគច្រើនលេងអីវ៉ាន់ភាគច្រើនប្រូតគ្នាការអីវ៉ាន់!!

(មិត្តភក្តិ)៖ កាលហ្នឹង អត់ចេះការទេ!!

ខ៖កាលហ្នឹងប្រូតគ្នាអត់ការទេធំៗណាស់!!ដឹងតែផ្ទាត់បានប៉ុន្មានយកតាមសមត្ថភាពរៀងខ្លួន
បានប៉ុណ្ណឹង!!

(មិត្តភក្តិ)៖ ហើយមានអាផ្លូវទៀតគន្លាហាំ!!

ក៖ ផ្លូវហ៊ុយដីហ្នឹង?

(មិត្តភក្តិ)៖

ផ្លូវហើយចូលហើយនេះវាក៏លើគ្នាទៅ!!អាហ្នឹងឈ្នះហើយយកមួយមកកម្លាំងទៀត!!

ក៖ សប្បាយណាស់អំពេលហ្នឹងអីចឹងហេ?

ខ៖ ហ្នឹងហើយ!!

ក៖ អំនៅពីក្មេងមកដូចរកភាគច្រើនដូចនៅផ្ទះអីវ៉ាន់

ក្មេងៗមានដូចជួយធ្វើការនៅផ្ទះអីខ្លះអីអត់?ទាំងបងប្អូនអីវ៉ាន់ហាំដូចមានដាំអីដាំអីទេ?

ខ៖ ដាំតើម៉ែគាត់ធ្វើចំការដែរកាលហ្នឹងហាំ

គាត់ធ្វើស្រូវគាត់ដាំម្រះដាំអីអញ្ចឹងទៅ!!ហើយធ្វើដាំពោត ត្រប់ ត្រសក់អីអញ្ចឹងទៅ!!

ក៖ចាំ!!

ខ៖យើងជួយបេះជួយអីគាត់អញ្ចឹង អីអញ្ចឹងទៅ គាត់ធ្វើអីយើងជួយធ្វើហ្នឹងទៅ!!

ក៖ចាំទាំងបងប្អូនទាំងអីទាំងអស់ហ្នឹងអីហី?

ខ៖ ចាំ!!ទាំងបងប្អូនទាំងអីទាំងអស់កាលហ្នឹងញ៉មអត់ទាន់ការទេណាស់!!

ក៖ចាំ!!

ខ៖យើងនៅមូលគ្នាអញ្ចឹងណាស់ ហើយគាត់ដាំដំនាំអីអញ្ចឹងទៅ!! បងប្អូនហ្នឹងទៅជួយទៅ ជួយគាត់ហ្នឹង!!

ក៖ចាំ!!

ខ៖ធ្វើស្រូវធ្វើអីចេះតែជួយធ្វើទៅ!! ច្រូតស្រូវច្រូតអីជាមួយគ្នាហ្នឹង!!

ក៖ ពីដើមដីច្រើនណាស់អីហេ?

ខ៖ ចាំពីដើមដីច្រើន!!

(មិត្តភក្តិ)៖ ខ្លះអីពីដើម!!មានគ្រាន់តែធ្វើចំការ!!

ក៖ ម្នាក់ៗសុទ្ធតែមានរាប់ហិចតាហើយហេ?

ខ៖

ឥឡូវក៏មានដែរនៅចុងព្រែកថីហ្នឹង!!ប៉ុន្តែម៉ែញ៉មអីគាត់ចាស់ៗទៅគាត់ចែកអោយកូនទៅណាស់!!

ក៖ចាំ!!

ខ៖ហើយដីហ្នឹងកូនគេធ្វើរោងចក្ររោងអី ឥឡូវនៅចោលហ្នឹងទៅ!!

ក៖ តែអត់មានអ្នកណាគេធ្វើអីធ្វើអីទេហេ?

ខ៖ហ្នឹង!!

ក៖អញ្ចឹងអីអាព្រែកថីហ្នឹង ឆ្លងទៅអាខាងណោះម្ខាងទៀតឬក៏ម៉េចឬក៏ទៅផ្លូវ?

ខ៖ នៅខាងត្បូងវត្តនេះ!!ជិះតាមផ្លូវនេះអញ្ចឹងទៅ ខាងត្បូងវត្តឈូងលៀបហ្នឹង!!

ក៖ ត្បូងតាមផ្លូវទូលក្រសាំងហ្នឹងដែរហេ?

ខ៖ ផ្លូវមកពីទូលក្រសាំងនៅវត្តហ្នឹង មានផ្លូវគេកាច់ទៅឯជើង គ្រូងទៅទៀតទៅណាស់
ទៅព្រែកតូចព្រែកអីអញ្ចឹងទៅ!!

ក៖ ចាំ!!

ខ៖ ហើយយើងទៅដល់ហ្នឹងស្ពានព្រែកថីហ្នឹង!!

(មិត្តភក្តិ)៖ និយាយឮនៅនេះដីមួយឡូត៍ប៉ុន្មានដី?

ខ៖ ថ្លៃដែរហ្នឹងបង!!

(មិត្តភក្តិ)៖ ប៉ុន្មានម៉ឺន?

ក៖ ដីនេះសុទ្ធតែរ៉ាប់ម៉ឺន!!

ខ៖ ដីតាមទូចតាមធំ សុទ្ធតែម៉ឺនហើយ!!

ក៖ តែដីចោលនោះដូចអត់មានលក់អត់មានអីដែរហេ?

ខ៖ ញ៉មហេ?

ក៖ ចាំទុកចោលនៅហ្នឹងទៅអីហេ?

ខ៖ ដីញ៉មព្រែកថីហ្នឹងហេ?

ក៖ ហ្នឹងហើយ!!

ខ៖ គេរកតែទិញដែរហ្នឹងតែឥឡូវធ្លាក់ទៅប្អូនៗញ៉មហើយញ៉មអត់បានទេ!!

ក៖ ហ្ន៎!!

ខ៖ ម៉ែគាត់ចែកអោយប្អូនៗព្រោះប្អូនៗក្រោយគ្នាអត់មានបានចែកដីពីរដួចក៏អោយដូចញ៉មទេ
ណាស់!!

(មិត្តភក្តិ)៖ ថ្លៃតែមួយឡូត៍ប៉ុន្មានម៉ឺន អត់ដឹងដែរហេ?

ខ៖ វាអត់មានដីលក់ទៀតហ្នឹងណាបង!!

ក៖ ដល់ពេលអញ្ចឹងអត់ដឹងទៅអីណោះ?

ខ៖ ចាំ!!ដល់អញ្ចឹងអត់ដឹង!!

(មិត្តភក្តិ)៖ ថ្ងៃក្រោលៗអីចឹងដែរ!!

ខ៖ចាំ!!!

(មិត្តភក្តិ)៖ ៣ ៤ម៉ឺនអីអញ្ចឹងទៅ!!ខ៖ចាំ!!

ក៖អីដល់ពេលអើរនិយាយថាជាមួយបងប្អូនហាំ!!ការពេលបែកប៉ុលពតហើយបានរៀបការអស់ៗទៅអីហោះ?

ខ៖ គាត់ ដល់ពេលបែកប៉ុលពតហើយបានវាការគ្រប់គ្នាហ្នឹងហាំ!!

ក៖មុនអាពាហ៍អត់មានអ្នកណាគេការអីមួយទេហោះ?

ខ៖ អត់ទេ ដល់តែបែកអាពាហ៍ហើយបានការបងញ៉មអីហ្នឹង
បងញ៉មបែកអាពាហ៍ហើយភ្លាមហ្នឹងការ !!

ក៖ចាំ!!

ខ៖ ការ៧៩(១៩៧៩) ជិត៨០ហើយ(១៩៨០)!!ក៖ចាំ!!

(មិត្តភក្តិ)៖ ការស្រករញ៉មដែរ!!

ខ៖ញ៉មការឆ្នាំរកៗ

ក៖ឆ្នាំរកហោះ??ហើយអីបងប្អូនដែលនៅជាមួយអីហ្នឹងដូចជា
អីចូលចិត្តលេងជាមួយអ្នកណាគេ?

ខ៖ បងប្អូនដែលនៅស្រករៗគ្នាមានតែញ៉មនឹងបន្ទាប់ញ៉ម
បន្ទាប់គ្នាហ្នឹងហាំ!!ចូលចិត្តលេងណាស់ជាមួយគាត់ហ្នឹងមើលគោក៏តែពីរនាក់ហ្នឹងដែរអាបងបង
ង្គស់នោះគាត់អត់សូវលេងជាមួយយើងទេ
គាត់ដល់អាយុគាត់ចូលដល់សាលារៀនអីអីចឹងទៅណាស់!!

ក៖ ចាំ!!

ខ៖ គាត់អត់សូវបានលេងជាមួយ។

ក៖ លេងតែជាមួយបងបន្ទាប់?

ខ៖

លេងតែបងបន្ទាប់ញ៉មបងនីហ្នឹងទៅណាទៅតែជាមួយបងទៅមើលគោអីតែជាមួយគ្នាអីអញ្ចឹង
ទៅណាស់!!

ក៖ ចាំឥឡូវគាត់នៅរស់ដល់សព្វថ្ងៃហេ?

ខ៖ នៅតើ!!

ក៖ នៅជិតៗហ្នឹងដែរអីហេ?

ខ៖ នៅណោះនៅជិតផ្ទះម៉ែញ៉មខាងត្បូងជិតវត្តហ្នឹង!!

ក៖ ជិតឈូងលៀបហ្នឹងហេ?

ខ៖ ចាំ!!

ក៖ ចាំ!!

ខ៖ មកណោះតែញ៉មទេ បងប្អូនជិតគ្នានៅជិតម៉ែហ្នឹង!!

ក៖ ចាំ!!

ខ៖ ព្រោះអីគេចែកដីអោយញ៉មនៅហ្នឹងនោះ!!

ក៖ ហ៊ីៗ!!អីចឹងអ្វីស្រីចូលដល់ម្តាយអីវិញម្តងម្តាយអីគាត់ឈ្មោះអីគេដែរ?

ខ៖ កៅ ជា!!

ក៖ កៅជា?

ខ៖ ចាំ!!

ក៖ ហា!!តែម៉េចនៅក្នុងសំបុត្រកំណើតគេដាក់យ៉ាន់ ចន្ទវិញ?

ខ៖ ហ្នឹងគេដាក់ខុសអោយញ្ញមច្រឡំ ហ្នឹងគេកត់អោយហ្នឹងគេកត់អោយខុសតែម្តង!!

ក៖ ចាំ!!

ខ៖ មិនយកត្រកូលម៉ែញ្ញមទៅដាក់ទៅជាដាក់ឈ្មោះញ្ញម!!

ក៖ ហ្នឹងម៉េចអីចឹងវិញ?

ខ៖ ហ្នឹងសំបុត្រកំណើតហ្នឹងគេធ្វើអោយញ្ញមខុសតើ!!

ក៖ ឡើងខុសឆ្ងាយម៉ងហើយនេះ!!ថ្ងៃខែឆ្នាំកំណើតរបស់ឪរបស់ម៉ែអីវ៉ាន់ ហា!!ម៉េចអីចឹងទៅ!!

ខ៖ សំបុត្រកំណើតហ្នឹងធ្វើខុសតើ!!គេគ្រប់គ្នាក៏ដឹងដែរថាខុសដែរ
ញ្ញមធ្វើអត្តសញ្ញាណបណ្ណ៍គេនិយាយថាខុសអញ្ចឹងដែរហិ!!

ក៖ ចាំហើយអីចឹងម៉េចទៅ?

ខ៖ ហើយអីចឹងញ្ញមមិនដឹងម៉េចដែរ កាលហ្នឹងអ្នកធ្វើនៅភូមិហ្នឹងគេធ្វើអោយហា!!

ក៖ ហើយអីអត់ប្រាប់ថ្ងៃខែឆ្នាំកំណើតអោយគេបានគេចេះតែដាក់ៗអីចឹង?

ខ៖

ប្រាប់តើកាលហ្នឹងមានទាំងសៀវភៅគ្រួសារមានទាំងសៀវភៅអីគ្រប់គ្រាន់យកទៅដាក់ហ្នឹង
តែអាអ្នកសរសេរហ្នឹងវាសរសេរខុសម៉ងហា!!

ក៖ ចេះតែមានម៉ងហា!!អីចឹងមិញម្តាយអីគាត់ឈ្មោះអីគេ?

ខ៖ កៅជា។

ក៖ កៅ ជា !!អីដឹងថាគាត់កើតឆ្នាំខ្មែរគាត់កើតឆ្នាំសត្វអីគេទេអី?

ខ៖ គាត់ឆ្នាំថោះដូចញ្ញមដែរ គាត់អាយុ៨០ហើយឥឡូវ!!។

ក៖ ចាំ!!អីចាំឆ្នាំគាត់កើតទេ?

ខ៖ ញ៉មអត់ចាំឆ្នាំគាត់ តែញ៉មចាំថាគាត់ឆ្នាំថោះ ហើយឥឡូវអាយុគាត់៨០ហើយ ៨០គត់!!

ក៖ ៨០គត់ហើយហេ?

ខ៖ ចាំ!!

ក៖ អីចឹងបើអ្នកណាណាចង់ដឹងថ្ងៃខែឆ្នាំកំនើតគាត់ដកតាមហ្នឹងទៅ!!

ខ៖ចាំ!!

ក៖ដោយសារឆ្នាំ២០១៨ ម្តាយរបស់អីគាត់អាយុ៨០ឆ្នាំហើយ!!

ខ៖ចាំ!!

ក៖ចាំ!!

ខ៖ ដកតាមហ្នឹងទៅដឹងហើយ!!

ក៖ អីដឹងថាគាត់អ្នកស្រុកកំណើតកើតជានៅឯណាទេអី?

ខ៖ គាត់កើតជានៅភូមិព្រែកចីហ្នឹងដែរ!!

ក៖ ចាំ!!អញ្ចឹងនៅក្នុងភូមិព្រែកចី ឃុំរកាខ្ពស់!!

ខ៖ហ្នឹងហើយគាត់កើតនៅម្តុំហ្នឹង!!

ក៖ នៅស្រុកស្អាង ខេត្តកណ្តាលហ្នឹងដែរ?

ខ៖ ចាំចាំ!!

ក៖ ចាំអីចឹងអីសំរាប់

ម្តាយរបស់គាត់មានចរិកម៉េចដែរអីអាចប្រាប់ពីចិត្តគំនិតរបស់គាត់ថាគាត់ជាម្តាយយ៉ាងម៉េចអី
ចឹងណាស់!!

ខ៖ តាមការពិត ចិត្តគំនិតម៉ែញ៉មនិយាយទៅម៉ែញ៉មមនុស្សល្អម៉ង ចូលចិត្តធ្វើបុណ្យ
ឥឡូវគាត់មានលុយកាក់គាត់មានលុយគាត់ច្រើនគាត់មានដីគាត់លក់អីចឹងណាស់!!

កះអីយ៉ាស់!!

ខ៖ ហើយគាត់មានដីសំរាប់តែដើរធ្វើបុណ្យម៉ង
ហើយជាមួយកូនចៅអីគឺគាត់កំរអាណាងអាណាំងម៉េច ចង់អាកូនវាអាម៉េចវាមិនស្តាប់អី
ក៏នៅតែម៉ែញ៉មអត់មាត់!!

(មិត្តភក្តិ)៖

ណោះកន្លែងគាត់និយាយអោយច្រើនចៅចង់ដឹងណាស់!!អោយដឹងថាយាយគាត់ហ្នឹងល្អៗម៉េច
ៗ។

ខ៖

ហើយនិយាយទៅកូនចៅពិបាកវាធ្វើវាមិនស្តាប់មិនអីវាអាណាងអាណាំងវាផឹកវាស៊ីអីកូនៗហ្នឹង
ហាំ!!កះចាំ!!ខ៖ម៉ែគាត់អត់ចេះមាត់ចេះករអីទេបង!!ហើយចង់អាកូនប្រសារហ្នឹងនិយាយម៉េច
មាត់ធំមាត់តូចដាក់គាត់ហ្នឹង !!ហើយចែកកេរ្តិ៍អោយកូនមួយកំនរ
អាកូនប្រសារហ្នឹងលេងបៀវនិយាយមិនស្តាប់អីអញ្ចឹងក៏ម៉ែញ៉មអត់មាត់ដែរ!!ស្លូត!!
ហ៊ីញ៉មថាម៉ែអើយម៉ែម៉ែឯងទាល់តែអញ្ចឹងពេកពិបាកណាស់
កូនប្រសារវាមើលងាយទៀតណាស់! អោយកេរ្តិ៍វាមួយកំនរហើយនិយាយវាអត់ស្តាប់សោះ!!

កះហ៊ី!!

ខ៖ គាត់និយាយទៅដូចថាវាអត់មាន ដូចថាពេលនិយាយទៅគេខឹងដូចថាលែងនិយាយម៉ង!!

(មិត្តភក្តិ)៖ គាត់មនុស្សល្អម៉ង!!

ខ៖ គាត់ធ្វើតែល្អម៉ង!!បើនិយាយទៅខ្លាចនេះថា ខ្លាចកូនខឹងអីអីចឹងណាស់!!

កះចាំ!!

ខ៖និយាយទៅគាត់មិនចូលចិត្ត មិនចូលចិត្តអញ្ចឹងគាត់អត់និយាយទេ!!

(មិត្តភក្តិ)៖ គាត់ចង់តែសុខគាត់មិនចង់និយាយ។

ខ៖ គាត់គិតតែពីធ្វើបុណ្យធ្វើទានគាត់ទៅ!!

ក៖

ចុះពេលអនុស្សរវិយ័នៅពេលដែរអ្នកមឹងមានជាមួយគាត់ពេលដែលនៅជាមួយគាត់ម៉េចដែរ
ទៅ?គាត់ស្រលាញ់ម៉េចដែរទៅ?

ខ៖ គាត់ស្រលាញ់ ស្រលាញ់កូនណាស់!!ស្រលាញ់កូនស្រលាញ់ចៅណាស់
មិនថាទាំងកូនទេចៅទៀត!!អង្គុយមើលចៅមើលអី
តែយើងកូនទូចហើយអាគាត់កូនគាត់ហ្នឹងអាយុដំណាលកូនញ៉ម
ហើយយើងទៅធ្វើការអញ្ចឹងធ្វើគាត់ណាស់!!

ក៖ហ្ន៎!!

ខ៖ម៉ែញ៉មមិនថាបានមនុស្សយើង មែន!!មិនមើលយើងត្រឹមយើងទេ
មើលដល់កូនយើងទៀត!!

ក៖ ចាំ!!អញ្ចឹងប្អូនអ្នកមឹងអាយុដំណាលរបស់កូនអ្នកមឹង?

ខ៖ ចាំ!!ប្អូនពៅញ៉មអាយុដំណាលកូនញ៉ម។

ក៖ តែប្អូនពៅគាត់នៅរស់ដល់សព្វថ្ងៃអ្នកមឹងណោះ?

ខ៖ ប្អូនពៅ ប្អូនពៅនៅជាមួយគាត់។

ក៖ ប្អូនពៅគេអាយុប៉ុន្មានវិញអ្នកមឹង?

ខ៖ អើរឆ្នាំច ប្រហែលជា៤០ជាងហើយ!!

ក៖ហ្ន៎ដំណាលបងប្រុសញ៉ម!!៣០ជាងហ្នឹង ៣៤ ៣៥អីហ្នឹង!!!

ខ៖ ដំណាលកូនញ៉មមិញហ្នឹង អាប្រុសមិញហ្នឹង!!

ក៖ចាំ!!

ខ៖ហ្នឹងប្អូនពៅញ៉មដំណាលគ្នា!!ក៖ហ្ន៎!!ខ៖ញ៉មហើយម៉ែញ៉មពោះធំដំណាលគ្នា!!

ក៖

មីងដល់ពេលពូហើយក្លាយដំណាលគ្នាអីចឹងទៅគាត់ហៅពូហៅអីហ្នឹងអីចឹងដែរទេ? ឬក៏ហៅធម្មតា?

ខ៖ មុនដំបូងគេហៅឈ្មោះធម្មតាទេ ប៉ុន្តែដល់ពេលប្អូនញ៉មគេមានប្តីមានកូនអីចឹងទៅ អាក្លាយហ្នឹងហា! ដែលធ្លាប់ហៅឈ្មោះហ្នឹងហាហៅមីងអស់ហើយឥឡូវហ្នឹង!!

ក៖ ហ្នឹងដល់ពេលធំៗទៅ!!

ខ៖ មីពៅញ៉ម

កាលពេលនៅពីតូចដូចតែគ្នាហៅគ្នាតែអាដូចតែគ្នាហ្នឹង!! ដល់ពេលទៅមានប្តីមានប្រពន្ធរៀងខ្លួនទៅវាដឹងហា!!

ក៖ ចាំ!!

ខ៖ ដឹងអីចឹងទៅ គេហៅមីងទៅ ប្រពន្ធឈ្មោះគេហៅមីងដែរទៅ!! អាយុប៉ុនៗគ្នាហ្នឹងហា!!

ក៖ ចាំ

!! អញ្ចឹងអ្នកមីងសំរាប់ម្តាយរបស់អ្នកមីងតាំងពីដើមមកគាត់រកស៊ីអីគេដែរដើម្បីជួយដល់ក្រុមគ្រួសារអីចឹងហា?

ខ៖ កាលមុនគាត់ធ្វើចំការហ្នឹង ហើយចិញ្ចឹមគោ ពុកញ៉មហ្នឹងគាត់មានគោច្រើនហា!!

ក៖ ចាំ!!

ខ៖ គាត់ចិញ្ចឹមគោមេផង ចិញ្ចឹមគោបាផងពុកញ៉មហ្នឹង !! ហើយគាត់ច្រើនតែរកស៊ីជួញគោ!!

ក៖ ទៅជួយគោគាត់អត់មានកាប់គោកាប់អីណាហី?

ខ៖ អត់ទៅ!!! គាត់ទិញលក់យកចំនេញអីអញ្ចឹងទៅណាស់!!

ក៖ ហ្នឹងដូចពុកញ៉មឥឡូវដែរហ្នឹងហា!!

ខ៖ ចាំហ្នឹងគាត់ជួញគោកាលពីដើមពុកញ៉មសំបូរគោណាស់ ហើយគាត់ទិញយើងហ្នឹងយកទៅលក់នៅស្រែនៅ អើរកំពង់ស្ពឺកំពង់អីណោះ !!

ក៖ ចាំ!!

ខ៖ គាត់ទិញយកពីយើងទៅណាស់ យកទៅលក់ទៅអីយកចំនេញ
ហ្នឹងកាលពីគាត់នៅពីក្មេងនៅមានកំលាំងនៅមានគោគាត់មើលគោធ្វើស្រូវ
ធ្វើចំការអីទៅ!!!ធ្វើអីធម្មតាអីចឹងទៅណាស់!!

ក៖ មុនសង្គ្រាមឬក៏អី?

ខ៖ ចាំកាលហ្នឹងមុនសង្គ្រាមអី ក៏គាត់រកស៊ីមុខរបរហ្នឹងដែរ!!

ក៖ គោប៉ុន្មានទៅមីងនៅផ្ទះអីវ៉ាន់?

ខ៖ បើញ៉មធ្លាប់ឃើញគោច្រើនណាស់និយាយទៅ គាត់ធ្វើមុងដាក់ក្រោមផ្ទះ
និយាយទៅផ្ទះគាត់ប៉ុនផ្ទះញ៉មអីចឹង
ហើយគាត់ធ្វើមុងដាក់ពេញឡើងមួយក្រោមផ្ទះអីចឹងចងគោខាងហ្នឹងពេញម៉ង មានអាគោបា
មានអាគោមេ មានអាស្នារអីឡើងទាំងរ៉ូង ប្រលែង ប្រលែងយកនេះស៊ី
ប្រលែងអោយស៊ីតាមទូលប្រសាទតាមទូលអី !!

(មិត្តភក្តិ)៖ ពីដើមស្មៅស្រួលណាស់!!

ខ៖ ទូលក្រសាំងហ្នឹងហាំ!!

ក៖ ចាំ!!

ខ៖ ស្មៅកាលហ្នឹងសំបូរណាស់!!

ក៖ មិនមែនពិបាកដូចឥឡូវ!!

ខ៖ មិនមែនដូចឥឡូវទេ!!

ក៖ ឥឡូវអីៗប្រែប្រួលច្រើនណាស់!!

ខ៖ ឥឡូវអីៗប្រែប្រួលច្រើនណាស់យើងឥលូវហ្នឹងដឹកគោតាមផ្លូវហ្នឹងអត់ដឹងផង
ឡានច្រើនម៉ូតូច្រើនអីចឹងណាស់!!

ក៖ចាំ!!

ខ៖ហើយយើងលើកមុនណាផ្លូវប្រហែលគោទាំងរឹងហ្នឹង ឥឡូវអត់មាន អត់មានស្រួល!!

(មិត្តភក្តិ)៖ ចាស់ៗពីដើមមិនបាច់ទាំងឃ្វាលផង លែងអីចឹងល្ងាចវាដើរមក!!

ខ៖ លែងហ្នឹង!! ហ្នឹងហើយ!!

ក៖ គោវាដឹងម៉ងអ្នកមឹង?

ខ៖ វាដឹង!!

ក៖ ហើយអ្នកមឹងភាគច្រើនម៉ែគាត់ធ្វើស្រូវដែរហេ?

ខ៖ គាត់ធ្វើស្រូវ ខែធ្វើស្រូវគាត់ធ្វើស្រូវអីចឹងទៅ
គាត់យកមកដាក់ជង្រុកទុកហូបទៅណាស់!!ក៖ចាំ!!

ខ៖ហើយក្រៅពីហ្នឹងគាត់ដាំចំការ ដាំដូចញ្ចុំមនិយាយអីចឹង ជូនកាលគាត់ដាំគ្រប់
ជូនកាលគាត់ដាំគ្រសក់ ដាំម្រះ អីអីចឹងទៅ ផុតពីធ្វើស្រូវហាំ!!

ក៖ចាំ!!

ខ៖ ហើយពុកញ្ចុំមគាត់មើលគាត់មើលអីទៅ ហើយពេល ពេលគាត់មកពីកំពង់ស្ពឺ
គេពីងអោយយគាត់ដើរជួយទិញគោហាំ គាត់ស្គាល់គោ គាត់ស្គាល់ក្រយៅ
ស្គាល់អីម៉េចអីចឹងគាត់ចេះហាំ!! ហើយអញ្ចឹងគេមកពីឆ្ងាយៗគេពីងអោយគាត់ដើរជួយទិញ
ហើយអោយជួយទិញអីចឹងទៅគាត់បានចំនេញទៅណាស់!!ជួយទិញគេបានគេអោយលុយ
អោយអីអីចឹងទៅ!! គាត់ចិញ្ចឹមកូនដូចស្រួលដែរកាលហ្នឹង។

ក៖ ហេធូរដែរ រកស៊ីធូរ!!

ខ៖ អត់ពិបាកទេ!!នៅជាមួយម៉ែពុក អត់សូវដែលថាខ្វះហូបចុកទេបងណាស់!!
ញ្ចុំមអត់ដែលចេះខ្វល់ទេ!!!

ក៖ អត់សូវ និយាយទៅបើសិនជាមិនសង្គ្រាមហ្នឹងស្រួលម៉ងអ្នកមឹង!!

ខ៖ ហ្នឹងបើសិនជាកុំសង្គ្រាមហ្នឹងវិញ ដូចថាជីវភាពកំពុងតែជឿនឡើងហើយ
ដល់ពេលស្រុកកំពុងតែសង្គ្រាមទៅ គោទាំងរ៉ូងគេប្រមូលចូលក្នុងអង្គភាពអស់រលីង!!

(មិត្តភក្តិ)៖ អីចឹងតើ!!

ខ៖ ចាំមានទាំងគោទឹមមានទាំងមេមានទាំងអីទាំងអស់!!បងអើយគេប្រមូលចូលរួមទាំងអស់!!

(មិត្តភក្តិ)៖ ប្រមូលចូលសមូហភាពអស់ទៅ!!

ខ៖

ចាំប្រមូលចូលសមូហភាពអស់ទៅ!!ដល់ពេលបែកអាពាហ៍ហើយអីចឹងទៅគោយើងប្រហែលអា
សេកអាសាច!!

ក៖ ពេញតាមផ្លូវអីចឹងទៅ?

ខ៖ ពេញតាមអីចឹងទៅគាត់ចាប់បានមេមួយចិញ្ចឹមទៀតទៅ!! ចិញ្ចឹមទៅបានកូនបានចៅបែក
ចែកកូនចែកចៅ ចែកញ៉ុមចែកអីគ្រប់គ្នាចិញ្ចឹមលាន់រហូតអីចឹងទៀតមក!!

ក៖ ចាំ ស្រុកខ្មែរយើងណាស់អី

ទាំងគ្រួសារយើងគ្រួសារអីគ្រប់គ្នាទាំងអស់មកហ្នឹងហាំបើសិនជានេះហាំ!!បើសិនជាកុំសង្គ្រាម
មិនដឹងប្រទេសយើងរីកចំរើនដល់ថ្នាក់ណាទេអីអើយ!!ខ៖ចាំ!!ក៖ មួយៗមានងាប់អស់ហើយ!!

ខ៖ ហ្នឹងហើយ!!

ក៖ និយាយទៅដូចថាដើរខុសមួយជើងដើរខុសដល់កម្រងហើយណាស់!!

ខ៖ រលាយនគរម៉ងហ្នឹង!!

ក៖ចាំ!!

ខ៖ អាមនុស្សក៏ងាប់ជិតអស់ អាទ្រព្យសម្បត្តិក៏រលាយហិនហោច
អាផ្ទះក៏រត់ចោលគេជំលៀសទៅក្រោមហ្នាំ!! ផ្ទះប៉ុនៗណាណីមិនទុកចោល!!

(មិត្តភក្តិ)៖ រៀសចោលមិនយកធ្វើស្អីៗ!!

ក៖ ដុតចោល។

ខ៖ ជូនកាលបាញ់ទៅឆេះចោលអត់ដឹងអី!!

(មិត្តភក្តិ)៖ និយាយទៅបំផ្លាញម៉ង់!!

ខ៖ បំផ្លាញម៉ង់!! សង្គ្រាមបំផ្លាញខ្លួនម៉ង់ហ្នឹងហ្នឹង!!

ក៖ មិនដឹងគិតឃើញម៉េចទេអីបាននាំគ្នាគិតឃើញឆ្គួតទាំងអស់គ្នាអីចឹងទៅនេះហ្នឹង!
ដូចជាការគិតរបស់តែមនុស្សមួយក្រុមតូចសោះនាំអោយគេវេទនាមួយប្រទេសហ្នឹង!!
ហ្នឹងយ៉ាប់ណាស់ ហើយអីចឹងអី អីមានអីទៀតដែលចង់និយាយប្រាប់ពីគាត់
ដែលចង់ទុកអោយកូនចៅស្តាប់អីចឹងណាស់!!

ខ៖

គ្រាន់តែចាំបានថានៅជាមួយគាត់កក់ក្តៅម៉ង់ហ្នឹង! គាត់មិនដែលអោយកូនពិបាកម៉ង់ហ្នឹង!! ក៏ចាំ
!!ខ្លះមានហូបមានចុកគ្រប់គ្រាន់សំរាប់យើង!!

ក៖

ចាំអីចឹងអីពេលគាត់ដាំបន្លែដាំអីអញ្ចឹងមកដូចរបៀបថាមានគេយកលក់ទៅផ្សារឬក៏គេមានមក
ទិញដល់ផ្ទះ?

ខ៖ ជូនកាលមានមួយទិញដល់ផ្ទះ ជូនកាលអីចឹងទៅមានញ៉មអីហ្នឹងមានយកលក់អោយគាត់
នៅផ្សារអីចឹងទៅ!!

ក៖ ផ្សារនៅកន្លែងណាវិញ?

ខ៖ ផ្សារនៅតាខ្មៅ។

ក៖ ផ្សារតាខ្មៅណោះ?

ខ៖ ចាំ!! ផ្សារតាខ្មៅ!!

ក៖ អីចឹងពេលមុនអាផ្សារនៅជិតវត្តឈូងលៀបហ្នឹងមានទេអី?

ខ៖ បើស្រុកយើងកាលនៅសង្គ្រាមនោះផ្សារ
ឈ្ងុងលៀបយើងក៏មានផ្សារដែរពីមុនហើយដល់ឥឡូវក៏មានផ្សារនៅវត្តឈ្ងុងលៀបហ្នឹងដែរកា
លពីយើងសង្គមចាស់នោះណាស់!!ក៏ហ្នឹង!!ខ៖កាលពេលនៅសង្គ្រាមហ្នឹងក៏មានផ្សារនៅហ្នឹង
ដែរ!!

ក៖ចាំ!!

ខ៖អីចឹងពេលណាយើងបានតិចអីចឹងទៅយើងលក់ជិតផ្ទះពេលណាច្រើនដឹកទាំងរទេះទាំង
ម៉ក់ណោះមិនយកទៅលក់នៅផ្សារលើ !!

ក៖ចាំ!!

ខ៖ចាំ!!

ក៖ បានថ្លៃទេអីនៅជំនាន់ហ្នឹង?

ខ៖បានថ្លៃហ្នឹង ប៉ុន្តែលុយនិយាយទៅលក់បានលុយតិចក៏វាថ្លៃអីតាមហ្នឹងដែរ
ព្រោះយើងទិញអស់ថ្លៃបន្តិចដែរ!!

ក៖ចាំ!!និយាយទៅអ្វីៗទាំងអស់វាស្របទៅតាមសង្គមអីចឹងណាស់អី!!

ខ៖ចាំ!!

ក៖ចាំ!អីចឹងអីសំរាប់ឪពុកវិញឪពុកគាត់ឈ្មោះអីគេដែរ?

ខ៖ មី យ៉ាន់។

ក៖ មី យ៉ាន់?

ខ៖ចាំ!!

ក៖ហើយចុះម៉េចឈ្មោះអ្នកណាគេនេះហិឈ្មោះថុល កុសល្យនៅក្នុងសំបុត្រកំនើតវិញ?

ខ៖ ថុល កុសល្យ ប្តី!!

ក៖

នេះគេដាក់ហាំអញ្ចេះនិយាយទៅយកឈ្មោះនៅក្នុងសំបុត្រកំនើតយកឈ្មោះប្តីហើយនឹងអ៊ីម
កដាក់ទៅនេះ!!

ខ៖ អ៊ីចឹងបានថាមិនដឹងគេសរសេរអោយម៉េច?

ក៖ ហ៊ុយ៉ាប់តែម្តង អត់មានទៀតហាំអ្នកសរសេរអោយនេះហី!!

ខ៖ យកប្តីញ៉មមកធ្វើឪពុក !!

ក៖ ចាំ!!

ខ៖ យកខ្ញុំធ្វើម្តាយ!!

ក៖ វាអត់កើតសោះតែម្តងណាស់!!

ខ៖ ចាំ!!អ្នកសរសេរហ្នឹងសរសេរខុសតែម្តងហាំ!!

ក៖ ចាំ!!អ៊ីចឹងអ៊ីសំរាប់ឪពុករបស់អ៊ីគាត់កើត ហាគាត់នៅមានជីវិតដល់សព្វថ្ងៃ?

ខ៖ អត់ទេ!!ស្លាប់ហើយ!!។

ក៖ គាត់ស្លាប់នៅឆ្នាំណាវិញអី?

ខ៖ គាត់ស្លាប់នៅឆ្នាំ២០១២។

ក៖ ហ្ន៎ទីមដែរហ្នឹងហៅ!!

ខ៖ ចាំ!!

ក៖ រួចពីសង្គ្រាមដែរ!!ពេលគាត់ស្លាប់អាយុប៉ុន្មានអីចាំទេ?

ខ៖ តាមគាត់ស្លាប់៧៩(១៩៧៩)។

ក៖ អាយុ៧៩ឆ្នាំ?

ខ៖ ចាំ!!

ក៖អញ្ជឹងដកគុណចែកអីទៅគេដឹងថាគាត់កើតឆ្នាំពេលណាហើយ!!

ខ៖ចាំ!!

ក៖សំរាប់ឆ្នាំខ្មែរឪពុកគាត់កើតឆ្នាំអីគេអី?

ខ៖ ច!!

ក៖ច ហេ!!អញ្ជឹងបងរបស់យាយដែរ! ប្តី!!

ខ៖ បងរបស់ម៉ែញ៉ម!!

ក៖បងតែប៉ុន្មានឆ្នាំហ្នឹង!!!

ខ៖ ៥!!!

ក៖

ចាំ!!អីចឹងអីសំរាប់ឪពុករបស់អីគាត់ជាមនុស្សយ៉ាងម៉េចដែរអីនិយាយប្រាប់ពីឪពុកវិញម្តង!!មិញម្តាយហើយហើយ!!

ខ៖ គាត់និយាយទៅឪពុកញ៉មគាត់ល្អ!! គ្រាន់គាត់មានដែលមានស្រីមានញីអីទេ ឃើញពុកមានដែលមានស្រីមានអីមានញីអីទេ!

ក៖ចាំ!!

ខ៖គាត់ចិញ្ចឹមកូនចៅ គាត់រកស៊ីចិញ្ចឹមកូនចៅ គាត់ពូកែធ្វើស្រូវធ្វើអង្ករណាស់!!ពុកញ៉ម!!

ក៖ចាំ!!

ខ៖ធ្វើចំការហ្នឹងគាត់ប៉ុនណាស់!!ហើយដៃគាត់ត្រជាក់ណាស់ ដាំអីក៏បានដែរ ម៉ែញ៉មនៅសរសើរគាត់ដល់រាល់ថ្ងៃ!!

ក៖ចាំ!!

ខ៖ថាពុកង៉ែងអោយតែគាត់ដាំអីដាក់ដល់ដីដឹងតែល្អម៉ង !!

ក៖ អីគេដែរអីដែលផ្លែមកបានល្អៗច្រើនៗហ្នឹង?ទាំងមានអីគេខ្លះ?

ខ៖ និយាយរួមមានទាំងគាត់ដាំពោតដែរ!!ដាំពោតដាំត្រសក់ដាំត្រលាច
អោយតែពុកជួយដាំដឹងតែដុះល្អហើយផ្លែល្អម៉ង់!!

ក៖ ហ្នឹងហើយ!!

ខ៖ ម៉ែញ៉មតែងតែសរសើរហូតគាត់នៅតែថាពុកង៉ែងដៃគាត់ត្រជាក់ណាស់!!!ដាំអីក៏បានដែរ!!

ក៖ ចាំនិយាយរួមទៅជំនឿរបស់ខ្មែរយើងភាគច្រើនតែអញ្ចឹងម៉ង់!!

ខ៖ចាំ!!

ក៖តែមែនតើអី!!

ខ៖ហ្នឹងហើយ!!

ក៖ អ្នកណាគេត្រូវដាំអីបានដាំបានណាស់!!

ខ៖ចាំ!!

ក៖តែបើអ្នកខ្លះវិញអត់គឺយ៉ាប់ម៉ង់!!អីមានអីចាំគាត់ទៀតទេ?ដូចមើលគាត់រកស៊ីដូងគោមើល
លក្រៅពីរកស៊ីដូងគោមើលអីគាត់មានរកអីទៀតទេអី?

ខ៖ ដាំជំនាំដូចញ៉មនិយាយអីចឹង!!ក៏ចាំ!!ខ៖ដាំត្រលាច ត្រសក់អី ពោត សណ្តែកអី
អីចឹងទៅណាស់!!ក៏ចាំ!!ខ៖ហ្នឹង!!

ក៖តែប៉ុណ្ណឹងទេ!!

ខ៖ ធ្វើស្រូវធ្វើអីអញ្ចឹងទៅ!!

ក៖ ចាំ!!

ខ៖មិនដែលទិញអង្ករទេ គាត់ធ្វើស្រូវដាក់ជង្រុកទុកអោយកូនហូប!!

ក៖ហ្នឹៗ!!

ខ៖ អត់ចេះខ្លះទេ!!

ក៖ ពេញៗជង្រុកម៉ែងអីណោះ?

ខ៖ ចាំ!!អត់ដែលចេះខ្លះអង្ករហូបទេ!!

ក៖ មិនមែនធ្វើស្រូវនៅក្រោយនេះណាអីហេ!!ហីនៅព្រែកថីនេះ?

ខ៖ ធ្វើញ៉មកាលពីមុន

និយាយពីយើងត្រឹមបែកអាពាហ៍ហើយគេចែកដីអោយញ៉មនោះគេហៅបែកបាន ផ្ករលាន់ !!

ក៖ ផ្ករលាន់ហេ!!

ខ៖ ចាំ គេហៅទៅខាងណោះ

ឥឡូវដីធ្លុះហ្នឹងគេទិញយកអស់ហើយ។ក៏ចាំ!!ខ្លះកាលជំនាន់ហ្នឹងយើងធ្វើស្រូវកាលជំនាន់ហ្នឹងយើងទើបតែបែកអាពាហ៍ហើយហា!!ក៏ចាំ!!ខ្លះចែកដីអោយធ្វើស្រូវហើយបើសង្គមចាស់វិញធ្វើនៅទូលប្រាសាទនេះ។

ក៖ ទូលប្រាសាទនៅណាវិញអី?

ខ៖ នេះទូលប្រាសាទនៅអាយើងជិះមកហ្នឹង!!

ក៖ គេហៅទូលប្រាសាទហ្នឹងហេ?

ខ៖ចាំ!!ទូលក្រសាំង ខាងកើតទូលក្រសាំងតិចហ្នឹង គេហៅទូលប្រាសាទ !!

ក៖ចាំ!!

ខ៖ យើងមានដីនៅហ្នឹងកាលពីសង្គមចាស់ហា!!ឪពុកញ៉មធ្វើស្រូវនៅហ្នឹង!!

ក៖ អត់មានអត់មានអើវនេសាទអីទេអី ដោយសារផ្ទះអីនៅជិតទន្លេអីចឹងណាស់?

ខ៖ អត់ អត់ចេះពុកអត់ចេះនេសាទទេ!!

ក៖ អីចឹងទិញត្រីទិញអីទៅផ្សារអីចឹងទៅ!!

ខ៖ ទៅផ្សារអីចឹងទៅ ជួនកាលគាត់ពាក់មងពាក់អីដែរហ្នឹង!!

ក៖ហ្ន៎!!

ខ៖ឃើញគាត់ធ្លាប់ពាក់មងពាក់អី តែគាត់គ្រាន់តែពាក់គ្រាន់តែហូបទេណាស់
ពាក់២ដៃគ្រាន់តែហូបទេ អត់មានពាក់លក់ទេ!!

ក៖ចាំហ្នឹងហើយ និយាយទៅញ៉មជិះមកមិញតាមផ្លូវណាស់អី ញ៉មឃើញច្រាំងបាក់ហាំ!!គេ
គេនៅនេះគេអត់មានទប់ស្កាត់អីទេអីហៃ?

ខ៖ អត់ អត់ដឹងទប់ម៉េច!!

ក៖វាបាក់មកហើយ!!

ខ៖ បាក់មក!!

ក៖ តែបើអញ្ជើញ បើ!! អាហ្នឹងវាបញ្ហាហើយអី វាបញ្ហាផ្លូវហ្ន៎!!

ខ៖ចាំ!!

ក៖អញ្ជឹងបើវាបាក់មក យើងអត់រកវិធានការអីយកមកទប់ស្កាត់អីទេ
ប្រជាជននៅហ្នឹងក៏អត់មានមាត់អីគេដែរ?អត់មានឮអីណាអំណេះ?

ខ៖ ហ៊ីអាភន្លែងបាក់ហ្នឹងគេអោយមកនៅក្រោយ គេអោយដីតើ!!

ក៖ហ្ន៎!!

ខ៖រដ្ឋហាំ!

ក៖ចាំ!

ខ៖ គេដោះស្រាយអោយពីអាជ្ញាធរបាក់ហ្នឹងហាំ!!

អ្នកមីងនៅក្រោយៗហ្នឹងផ្ទះបាក់អស់ហើយវាប៉ុន្មាន វា៩គ្រួសារហាំ!!

ក៖ចាំ!!តែពេលមុនមកអាក្រក់ន្លែងផ្លូវហ្នឹងវាមានដែរអីហៃ? ពីដើមមកផ្លូវជិះមកហ្នឹងហ្ន៎!!

ខ៖ អត់មានផ្ទះប្លែងមើល!!

ក៖ ដូចរបៀបថាមានផ្លូវមានអីអញ្ចឹងតាំងពីដើមមកឬក៏យ៉ាងម៉េច?

ខ៖ ចាំ!! ផ្លូវហ្នឹងមានតាំងពីដើមមក !!

ក៖ ហ្ន៎!!

ខ៖ ផ្លូវយើងនេះក៏មានតាំងពីដើមមកគ្រាន់តែថាផ្លូវទេហ្ន៎!!

ក៖ ចាំ!!

ខ៖ ដើរធម្មតា ដល់ឥឡូវគេចាក់!!

ក៖ គេចាក់បេតុងចាក់អីអោយអីចឹងទៅ!!

ហ្នឹងញ៉មពេលជិះមកអីវ៉ាន់ញ៉មឃើញច្រាំងបាក់ហើយឃើញគេបូមខ្សាច់អីវ៉ាន់នៅហ្នឹងច្រើនណាស់!!

ខ៖ គេបូមខ្សាច់ច្រើន ។

ក៖ ដល់ពេលបូមអីចឹងទៅថីអីចឹងបានច្រាំងបាក់អញ្ចឹងអីណាស់!!

ខ៖ ហ្នឹង ប៉ុន្តែយើងនិយាយធ្វើអីបើច្បាប់គេស្ដារទន្លេទៅហើយ!!

ក៖ ហ្នឹងហើយ គេអោយនេះហើយ!!

ខ៖ គេអោយស្ដារទន្លេទៅហើយ!!

ក៖ ស្ដារទន្លេទៀត?

ខ៖ ស្ដារទន្លេហ្ន៎!!

ក៖ ហើយទៅស្ដារវិញដើម្បីអោយវាជ្រៅ?

ខ៖ ស្ដារអោយវាជ្រៅហើយដើម្បីអោយគេបូមខ្សាច់ហ្នឹងយកទៅដាក់កន្លែងហ្នឹងនោះ ទូលក្រសាំងទូលប្រាសាទហ្នឹង!!

ក៖ ហ្ន៎!!

ខ៖ មកហ្នឹងឃើញទេ ឃើញគេបូមខ្សាច់ហ្នឹងពេញហ្នឹងហើយហើយឥឡូវ!!

ក៖ ហ្ន៎អញ្ចឹងបូមពីហ្នឹងទៅដាក់ណោះទេអីចឹង?

ខ៖ ហ្នឹងហើយបូមពីទន្លេទៅ!!

ក៖ គោលបំណងធ្វើអីគេវិញអី?

ខ៖ គេធ្វើ ធ្វើ!!

ក៖ ដឹងតែស្ដារទន្លេហើយ ប៉ុន្តែនៅណោះគេធ្វើផ្ទះល្វែងធ្វើអីអញ្ចឹងទៅអីណោះ?

ខ៖ ហ្នឹងហើយ គេធ្វើផ្ទះល្វែងធ្វើអីអញ្ចឹងៗទៅ!!ទិញដីនៅហ្នឹង បូមខ្សាច់ពីហ្នឹងទៅ!!

ក៖ ចាំ!!អីចឹង តែពេលមុនវាអត់មានបាក់អីអញ្ចឹងទៅ តែពីដើមមកវាវាងឆ្ងាយដែរអីហេ?

ខ៖ វាទន្លេវាតែងតែបាក់ហើយ តែគ្រាន់តែថាវាបាក់សន្សឹមៗ!!

ក៖ ចាំ!!

ខ៖ ពេលភ្លៀង ហាពេលទឹកឡើងអីអញ្ចឹងទៅវាបាក់ដែរ បាក់តិចៗហ្ន៎!!

ក៖ ហ្ន៎!!ខ៖ ទឹមតែឥឡូវគេទឹមស្ដារទន្លេហ្នឹងវារឹងតែបាក់ខ្លាំងម៉ងហ្ន៎ បាក់ខ្លាំង!!

ក៖

ខ្លាំងម៉ងហ្ន៎!!អីមានចាំអីគេទៀតពីឌីពុកទេ?ដូចគាត់មានដែលនាំគ្រួសារឬក៏កូនអីដើរលេងអីអត់ទេអី?

ខ៖ និយាយទៅអត់ដែលបានដើរលេងដោយសារពួកញ៉ុមធំឡើងនៅក្នុងសម័យប៉ុល ពត !!

ក៖ ហ្ន៎!!

ខ៖ហើយមិនដឹងទៅលេងឯណាទេមានតែធ្វើរ
មានតែថាមិនទាន់គេចូលរួមមិនទាន់គេប្រមូលគោហ្នឹង ចេះតែមើលគោធ្វើចំការជាមួយក្រុម
ក្រុមកាលហ្នឹងគេហៅក្រុមសាមគ្គី!!

ក៖ចាំ!!

ខ៖ធ្វើអីតាមក្រុមអញ្ចឹងទៅណាស់!!ដាំពោតអីចឹងតាមក្រុមអញ្ចឹងពេលកាច់ទៅចែកគ្នាអីចឹង
ទៅណាស់ !!

ក៖ហ្ន៎!!

ខ៖កាលហ្នឹងនៅក្នុងជំនាន់អាពាហ៍យើងអត់ទាន់បែកឆ្នាំ៧៥(១៩៧៥)ហ្ន៎!!

ក៖ចាំ!!

ខ៖យើងធ្វើអីធ្វើនៅក្នុងក្រុមសាមគ្គីហ្នឹង!!ក៏ចាំ!!ខ៖ ហើយអញ្ចឹងមានពេលណាដើរលេង!!

ក៖ អត់មានម៉ង់!!

ខ៖ ដូចអត់មានម៉ង់!!

ក៖ ដូចនៅពីដូចនៅពីក្មេងៗអីពុកអត់នាំទៅណាដែរអី?

ខ៖ ដូចអត់ដែលនាំទៅណាទេ!!

ក៖ចាំ!!

ខ៖ អត់ដែលនាំទៅឆ្ងាយផងព្រោះអីពុកញ៉មមិនសូវជាអ្នកដើរ
គាត់អ្នកចំការអីចឹងដូចថាធ្វើតែចំការ មើលគោមើលពពែគាត់
មើលគាត់ទៅណាគាត់ទៅទិញគោទៅតែគាត់ទៅ គាត់ទៅលក់គោគាត់ទៅតែគាត់!!

ក៖ ចាំ!!អត់ដូច អត់ដូចសម័យឥលូវចូលចិត្តដើរលេង!!

ខ៖ហ្នឹងហើយចូលចិត្ត!!

ក៖ ដល់ពេលសុម័យមុនចូលចិត្តនៅផ្ទះ!!

ខ៖ ហ្នឹង !! បើសិនជាសម័យមុនអត់ អត់ដែលបានដើរលេងអីទេ!!

ក៖ តែសប្បាយ ស្រុកសុខសប្បាយ!!

ខ៖ សប្បាយ!!

ក៖ ចាំអញ្ជឹងអីសំរាប់ចូលដល់ជីដូនជីតាខាងម្តាយវិញ យាយគាត់ឈ្មោះអីគេដែរ?

ខ៖ យាយឈ្មោះផុន?

ក៖ ចាំត្រកូលគាត់អត់?

ខ៖ អត់ចាំ!!

ក៖ អត់ចាំ!អីកើតទាន់គាត់ទេ?

ខ៖ ទាន់!!

ក៖ យាយស្លាប់ពេលណាវិញ?

ខ៖ យាយស្លាប់ មិនដឹងអត់ចាំស្លាប់ទេនេះ ស្លាប់យូរដែរហើយ!!

ក៖ ហ៊ីៗ!!ពេលបែកសង្គ្រាមឬក៏មុនសង្គ្រាមអី?

ខ៖ បែក!!

ក៖ បែកហើយ!!

ខ៖ បែកហើយហើយ ញ៉ុមកើតកូនបងហាញុមកើតកូនទីពីរហើយបានគាត់ស្លាប់ហ្នឹង!!

ក៖ ហើយឥឡូវកូនទីពីរអាយុប៉ុន្មានហើយ?

ខ៖ កូនទីពីរឆ្នាំខាល!!

ក៖ ឆ្នាំខាល អីចឹងអោយគាត់គិតគូរមើលតាមហ្នឹងទៅ!!ឆ្នាំខាលតែអាយុប៉ុន្មានអី?អត់នេះ ៣០ប៉ុន្មាន?

ខ៖ ៣០ហើយ!!

ក៖ ៣២អីវ៉ាន់ហ្នឹង!!

ខ៖ ហី!!

ក៖ ហើយអីយាយគាត់ស្លាប់មូលហេតុអីគេដែរ?

ខ៖ គាត់ចាស់!!

ក៖ ចុះប៉ាមិញគាត់ស្លាប់មូលហេតុអីគេ ចាស់ដែរហីអី?

ខ៖ ហ្នឹងហើយ សុទ្ធតែជំងឺគាត់ចាស់ដែរហើយ៧៩ហើយ!!

ក៖ ហ្នឹងហើយគាត់៧៩ហើយហ្ន៎!!

ខ៖ គាត់៧៩!!

ក៖ ចាំ!!

ខ៖ ហើយយាយ យាយចាស់ដែរហើយប៉ុន្តែអត់ដឹងអាយុប៉ុន្មានទេកាលហ្នឹង!!

ក៖ អីចាំឆ្នាំខ្មែរយាយទេ?

ខ៖ អត់!!

ក៖ អត់ទេហេ?ចាំ!!អញ្ជឹងអីសំរាប់នេះហា!! ហើយអីពេលណាបានត្រូវកាត់ផ្ទៃ?

ខ៖ អើរសុទ្ធតែកាត់រាល់តែថ្ងៃតើ ទឹមតែថ្ងៃហ្នឹងអត់កាត់ទេ ខំធ្វើស្មៅ
ស្មៅវាច្រើនពេកហា!ស្មៅវាលុបពេក !!ញ៉មសុទ្ធតែកាត់រាល់ថ្ងៃហ្នឹង
កាត់ម្នាក់ឯងបានតែ៣០គឺឡូវអីវ៉ាន់ហ្នឹង!!

ក៖ ១គឺឡូវបានប៉ុន្មានដែរអីផ្ទៃ?

ខ៖ បានតែ១០០០ហ្នឹងឥឡូវ!!

ក៖ ហីអញ្ជឹងមួយថ្ងៃៗអីរៀងបានចូលចំនួនច្រើនដែរហ្នឹង!!

ខ៖ ចូលបាន២០០០០ ៣០០០០អីហ្នឹង!!

ក៖ ហ៊ុំអញ្ចឹងល្អហើយអីចឹងមានមុនរបរនៅផ្ទះ!!

ខ៖ មានតើ!!

ក៖ ចាំ!!

ខ៖អត់ អត់ទេ ២០០០០ ៣០០០០ អីហ្នឹង!!

ក៖ ចាំអញ្ចឹងអីមានចាំអីពីយាយទៀតទេ?មើលអនុស្សាវរីយ៍ពីយាយ?

ខ៖ ប៉ុន្តែអនុស្សាវរីយ៍ពីយាយវិញហាក់ រឹតតែល្អសឹងចង់ជាងម៉ែទៀត!!

ក៖អូយ!!

ខ៖យាយនៅធ្លាប់តែម៉ែញ៉មគាត់កូនច្រើនអីចឹងគាត់យកញ៉មទៅនៅជាមួយហាក់!!

(មិត្តភក្តិ)៖ សុទ្ធតែមនុស្សសុចរិត!!

ក៖ ចាំយាយញ៉មក៏គាត់ពូកែគាត់ធ្វើបុណ្យធ្វើទាន
ធ្វើបុណ្យទានហ្នឹងម្តងម្តងអាហារប្រគេនលោកអីអញ្ចឹងណាស់!!គាត់ចូលចិត្តម៉ង់!!គាត់ចេះធម៌ទៀត!!

(មិត្តភក្តិ)៖ គាត់ធ្វើបុណ្យគាត់អត់ដឹង
ធ្ងរឯងខំប្រឹងធ្វើម៉េចអោយបានទៅព្រះវិហារបរិសុទ្ធយកឈ្មោះគាត់!!

ខ៖ ចង់ទៅតើ!ញ៉មទៅថ្មើរម៉ាន់ សំខាន់អោយតែខ្លួនយើងល្អសិនទៅលុយកាក់អត់ខ្វះទេ!!

(មិត្តភក្តិ)៖ អញ្ចឹងបានថាស្រួលនេះ!!

ខ៖ លុយកាក់មិនអត់ទៅទេ!!ក៏ចាំ!!ខ៖ សំខាន់ខ្លួនយើងអត់ទាន់សាកសមអីចឹងណាស់!!

ក៖ម៉េចបានគិតថាខ្លួនឯងមិនសាកសម?

ខ៖ ចុះបើ មិនទាន់សាកសមបើយើងដូចថាយើងបងឯងមើល មើលអក្សរគេមើលមិនរួច
ឥលូវហ្នឹងមើលភ្នែកញ្ចុំមវារឹតតែខ្វាក់ចម្លែងមិនមែន!!ហើយសំខាន់ថាអោយវាបានទៅព្រះវិហារ
បានជាប់ជូនទៅណាស់!!

(មិត្តភក្តិ)៖ និយាយទៅទាល់តែយើងសាកសម!!

ខ៖ ចាំ!!

ក៖ និយាយទៅអត់អីទេអី!!

ខ៖ បងដង្ហាយទៀងទាត់ញ្ចុំមខំប្រឹងប៉ុណ្ណឹងហើយ ញ្ចុំមខំរឿងដង្ហាយ!!

ក៖ ហ្នឹងប៉ុណ្ណឹងហើយ!!រកប៉ុន្មានទៀត!!

ខ៖ ហើយញ្ចុំមខំធ្វើចិត្តហ្នឹងទៅព្រះវិហារ ខានតែមួយអាទិត្យហ្នឹងស្តាយអើយស្តាយ
ស្តាយរឿង!!

(មិត្តភក្តិ)៖ ខំធ្វើចិត្តហើយថ្ងៃអាទិត្យខំសួរ បញ្ញត្តិព្រះអង្គយើងកុំសួរចាយលុយកុំលក់កុំទិញ
ថ្ងៃអាទិត្យហ្នឹងគោរពអាហ្នឹងអោយបានទៀតល្អណាស់!!

ក៖ អំធិត១០០%ហើយហ្នឹង និយាយទៅមិនចាំបាច់ល្អឥតខ្ចោះទេអី
មិនដែលមានអ្នកណាល្អឥតខ្ចោះទេ!!

(មិត្តភក្តិ)៖ ព្រោះយើងមនុស្សនៅលើផែនដីវាមានបាបហាំ!!

ក៖ ព្យាយាមម៉េចដើម្បីធ្វើចិត្ត!!

ខ៖ ហើយបងឯងមើលហើយបើទៅហើយតែម្នាក់ឯងទៀត!!

ក៖ ទៅសិនទៅអីអើយកុំចាំគ្នា!!

(មិត្តភក្តិ)៖យើងទៅខ្លួនយើងសិន យើងទៅជួយជូនតាសិន!!

ខ៖ ចាំគេឯណាបើគេណា បើយើងអង្គុយចាំគេ!!

ក៖ ចាំ!!

ខ៖ អត់ចាំទេអត់មានចាំអ្នកណាគេទេ!!ចង់ថាតែត្រូវតែទៅទៅហើយ!!

(មិត្តភក្តិ)៖ បងប្អូនកូនចៅអត់ស្គាល់ យើងទៅហ្នឹងមួយហ្នឹងដើម្បីយើងជួយពួកគេ!!

ក៖ អីចូលរៀនថ្នាក់ជាមួយម៉ែជាមួយអីទៅដំណាលគ្នាទៅ!!

ខ៖ បងបងឯងទៅអង្គាល់ហើយ?

ក៖ ជិតហើយ!!

(មិត្តភក្តិ)៖ បានប៉ាស់ស្ត្រីបានអីហើយ!!

ខ៖ បងឯងហើយបងណារី។

ក៖ ហ្នឹងហើយ!!

(មិត្តភក្តិ)៖ ទៅជាមួយគ្នា!!

ខ៖ ទៅជាមួយគ្នាហើយទៅវត្តមុនទៅ!!វត្តមុនមុនញ៉មហើយមើលទៅហ្នំ!!

ក៖ អត់ទេបើសិនជាអ្នកមិនរៀបចំខ្លួនឥឡូវទាន់តើ!!

ខ៖ ញ៉មចង់ទៅជាមួយចយអីក្រោយ!!ចយនិយាយថាចង់ទៅ ចង់ទៅរៀនរវល់តែខាន
អាទិត្យមុនចយអត់ទៅហ្នឹង ចយអត់ទៅតើ!!ចយអាលែងខុបគេហ្នឹង គ្នាអត់ដែរហាំគ្នា
ធម្មតាគ្នាមួយហៅទៅណោះទៅណោះ!!

(មិត្តភក្តិ)៖ ហ្នឹងហើយអត់អីទេ!!ចុះយើងយូរៗខានម្តងអត់អីទេ!!ញ៉មខានដែរហ្នឹងពេលខ្លះ!!

ក៖ ចាំអញ្ចឹងអីចូលដល់យាយវិញម្តង មិញយាយម៉េចខ្លះទៀត?

ខ៖ យាយ យាយៗក៏គាត់ស្រលាញ់ចៅខ្លាំងណាស់ដែរ!!

យាយវិញនៅជាមួយយាយញ៉មធ្លាប់នៅជាមួយគាត់អត់ដែលខ្វះហូប!!

ក៖ ចាំ!!

ខ៖ យាយគាត់ប៉ុនធ្វើម្ហូប បង្អែមមិនចេះដាច់ទេបង!!

(មិត្តភក្តិ)៖ អោយចៅ!!

ខ៖ ធ្វើអោយចៅហូប ហើយមុនកាលបែកអាពាហ៍ពិពាហ៍
មុនឆ្នាំ៧៥(១៩៧៥)ហ្នឹងម៉ែញ៉មនៅយើងម្តុំព្រែកថីនេះ!! ហាម៉ែមិនមែននៅម្តុំព្រែកថីទេ
ម៉ែនៅម្តុំព្រែកខ្សែវ ។

ក៖ ចាំ!!

ខ៖ នៅជំនាន់អាពាហ៍ពិពាហ៍ ហើយយាយនៅក្រាំងយ៉ូវ យាយគេជំលៀសទៅនៅក្រាំងយ៉ូវ!!

(មិត្តភក្តិ)៖ ហីក្រាំងយ៉ូវ!!

ខ៖

ចាំពេលហ្នឹងពេលសង្គ្រាមវីគ្នាមុនឆ្នាំ៧៥(១៩៧៥)ហ្នឹងហើយដល់ពេលហ្នឹងគេមិនជំលៀស
ទៅនៅក្រាំងយ៉ូវទៅ ម៉ែជំលៀសទៅដែរទៅនៅកោះខែល
ពីកោះខែលមកវិញមកនៅត្រឹមព្រែកខ្សែវ!! យើងកន្លែងហ្នឹងសុទ្ធតែទាហានសុទ្ធតែអីអត់កមាន
បានមកលេងកន្លែងហ្នឹងទេណាស់!! នៅណោះក្រោមឃ្នុំនៅម្តុំព្រែកខ្សែវឃ្នុំ!! ហើយយាយញ៉ម
នៅក្រាំងយ៉ូវហើយបងអើយញ៉មនៅទូចយាយធ្វើនំត្រាបបាយ នំកូរ
ហើយគាត់បបូលញ៉មដើរតាំងពីក្រាំងយ៉ូវ ទូលនំយកមកអោយម៉ែហាំ!!

ក៖ ឆ្ងាយណាស់អីហីក្រាំងយ៉ូវហ្នឹងហី?

ខ៖ ឆ្ងាយ ក្រាំងយ៉ូវមិនមែនធម្មតាទេគឺឆ្ងាយ!!

(មិត្តភក្តិ)៖ ឆ្ងាយសឹងតែទទឹមទន្លេបាទីអីនេះណោះ!!

ខ៖ ហើយញ៉មចេះតែដើរតាមគាត់ហើយ យាយញ៉ម
គាត់អានិតម៉ែញ៉មកូនច្រើនហើយគាត់អត់ហាំ!!

ក៖ ចាំ!!

ខ៖ គាត់អត់ជំនាន់អាពាហ៍ពិពាហ៍!!

ក៖ ហាំហើយពេលហ្នឹងធ្វើនំបានទៀតនៅក្នុងជំនាន់ប៉ុល ពតហ្នឹង?

ខ៖ នៅជំនាន់ប៉ុល

ពតហ្នឹងយើងមិនទាន់ចូលរួមសាមគ្គីណាយើងនៅដាំបាយហូបដោយខ្លួនហូបដោយខ្លួនកាល
ហ្នឹងហ្នឹង!!

(មិត្តភក្តិ)៖ នៅហ្នឹងធ្ងរ!!

ខ៖ តែគ្រាន់តែធ្វើការម៉ែធ្វើការនៅក្នុងរួម

ដូចថារួមដូចញ៉ូមនិយាយក្នុងក្រុមអញ្ចឹងណាស់!!អាពតដាំរួមគ្នាអីអញ្ចឹងទៅណាស់!!

(មិត្តភក្តិ)៖ នៅនេះធ្ងរ!១

ខ៖ ចាំហើយដល់ហើយយាយគាត់នៅក្រាំងយ៉ូរណោះ គាត់មិនស្រុកសំបូរស្ករ

សំបូរអង្ករដំណើប!!

ក៖ចាំ!!

ខ៖សំបូរអីអញ្ចឹងណាស់!!គាត់ធ្វើនំធ្វើបង្កែម គាត់អាទិតកូនគាត់នោះ!!

តោះទៅលេងម៉ែងងអញធ្វើត្រាបបាយ

ធ្វើត្រាបបាយទូលត្រាបបាយមិនត្រឹមតែទូលតែត្រាបបាយទូលទាំងអង្ករទាំងអីយកមកអោយ

ម៉ែញ៉ូមចាំ!!យើងជិតបែកឆ្នាំ៧៥(១៩៧៥)ហ្នឹងអត់ណាស់បង!!!

ក៖ចាំៗ!

ខ៖ហើយបងយើងបែកឆ្នាំ៧៥(១៩៧៥)ហ្នឹងហើយរឹតតែអត់ទៀត!!

ក៖ ហ៊ីពេលហ្នឹងវេទនាណាស់!!

ខ៖ ពេលហ្នឹងយើងធ្វើស្រូវធ្វើអង្ករអត់ទាន់បានហូបទេកាលហ្នឹងហ្នឹង!!

ក៖ចាំ!!

ខ៖បានអត់មួយសារទៀត ចូលរួមទៀតយ៉ាប់វេទនា

និយាយទៅយ៉ាប់តែពេលក្នុងជំនាន់អាពតហ្នឹងទេ!!

ក៖ ហ្នឹងអ្នកណាគេក៏អញ្ចឹងដែរអំណោះ?

ខ៖ ចាំ!!យ៉ាប់យើងដាច់បាយដាច់ទឹកស្លាប់គ្រប់គ្នាមកអស់មួយកំនរហើយ
ហ្នឹងហៅថាយាយគំនិតកើតម៉ែគំនិតកើតចេះនៅលាក់លៀមអង្ករអោយកូន
បបរខ្លះអីខ្លះទុកអោយកូនហូបហាំ!!ចំនែកអ្នកផ្សេងនៅជិតៗហ្នឹង
អ្នកផ្សេងនៅជិតខាងយើងគេអត់ជាងយើងបងអើយបេះព្រលិតបេះអីបបរអោយកូនហូបដូច
ជ្រូកអីចឹង
ហើយហ្នឹងយាយយើងមានគំនិតហើយមានស្ករទាំងឡាំងអាឡាំងគ្រាប់យើងហ្នឹងហាំ!!

ក៖ ចាំ!!ហើយលាក់ម៉េចទៅអីអោយផុតពីភ្នែកគេអី?

ខ៖ លាក់ជិតតើ!! ជីកជីកបំ!!ឡាំងហ្នឹងវាអត់ចូលទឹក ឡាំងគ្រាប់យើង កេសគ្រាប់នោះបង!!

ក៖ ចាំ!!

ខ៖កេសគ្រាប់យើងមិនគន្លឹសវាមិនដាក់ជិតក៏បដាប់ហាំ!!ក៖ហី!!ខ៖ហើយដាក់ស្ករពេញៗឡាំង
ហ្នឹងទៅ បួនដប់ឡាំងអីអញ្ចឹងទៅ!!

ក៖ ចំ!!

ខ៖ ជីកជីកបំណាស់ !!

ក៖ អូយឆ្លាតណាស់!!

ខ៖

ជំនាន់អាពតយាយញ៉មឆ្លាតណាស់!!បានញ៉មនិយាយថាម៉ែញ៉មមិនដល់យាយញ៉មដែរ!!លុយ
ហាលុយ គាត់មានលុយច្រើនអញ្ចឹងគាត់ គាត់ប៉ុនទុកដាក់ម៉ង!!

(មិត្តភក្តិ)៖ មានរូបថតគាត់ទេ?

ខ៖ ណោះមានរូបថតគាត់នៅផ្ទះម៉ែ !!

(មិត្តភក្តិ)៖ នៅរូបថតគាត់!!

ខ៖ នៅរូបថត គាត់មានលុយអញ្ចឹងគាត់ដូចគាត់ដឹងថាស្រុកគេជិតលែងចាយលុយអញ្ចឹងហាំ
ពេលយើងមុនឆ្នាំ៧៥(១៩៧៥)គេមិនចាយ !!

ក៖ចាំ!!

ខ៖ដល់ឆ្នាំ៧៥(១៩៧៥)ម៉ងបានគេអត់ចាយម៉ងបង!!

(មិត្តភក្តិ)៖ ហ្នឹងហើយ!!

ខ៖ ដល់ពេលអាឆ្នាំ៧៥(១៩៧៥)ម៉ងបានឈប់ចាយពិបតែម្តង!!យាយញ៉មទិញស្ករ!!

ក៖ ទាំងអស់!!

ខ៖ លុយគាត់ទិញស្ករទុកតែបន្តិចបន្តួច ពេលគេលែងចាយលុយយាយនៅលុយតិចហ្នឹង!!

ក៖ ហោង!!

ខ៖ អ្នកខ្លះនៅលុយទាំងបារទាំងអស់!!

ក៖ ហ្នឹងហើយ!!អាខ្លះវិញមិនបាច់ទេ!!

ខ៖ចាំ!!គាត់ទិញស្ករដាក់ឡាំងហើយដល់ពេលហើយគាត់មកនៅយើងហ្នឹងម៉ូជិតវត្តហ្នឹង
បកពីក្រាំងយុំរមកវិញហាំ!!ហ្នឹងមកគេប្រមូលចូលរួមមកស៊ីបាយរួមហ្នឹងពេលហ្នឹងហាំ!!

ក៖ អីចឹងចោលស្ករចោលអីនៅណោះហើយអញ្ចឹងអំណោះអីចឹង?

ខ៖ ហ៊ីដឹករទេះ យកមកដឹកដឹកបំនៅយើងយុំសិក្សហ្នឹងហាំ!!

ក៖ហ្ន៎!!

ខ៖ ប៉ុនយើងនៅអាកន្លែងម៉ូជួរម៉ែញ៉មសព្វថ្ងៃហ្នឹងភូមិសិក្សហើយយាយគាត់នៅហ្នឹងហាំ!!

ក៖ចាំ!!

ខ៖

នៅកន្លែងផ្ទះម៉ែនេះនៅអាខាងណោះវត្តបន្តិចហ្នឹង!!ក្នុងហ្នឹងក៏យុំសិក្សនៅក្នុងជំនាន់អាពតហាំ!!

ក៖ចាំ!!

ខ៖ ហើយយាយញ៉មជីកដឹកបំប៉នស្ករហ្នឹងអ្នកណាដឹង
ចង់ហូបអីពេលយប់គាត់បបរអោយចៅគាត់ហូប អត់ចេះអត់ទេ
អីចឹងបានយាយញ៉មមានគំនិតណាស់ ហើយអំបិលគាត់អត់មានអត់ចេះហូបទុកហូបយើង
គ្រាន់តែបែកអាពតហើយភ្លាមបងហាំអត់មានអំបិលហូបទេ កាលជំនាន់
ជំនាន់អាពតប៉ុន្មាន៣ឆ្នាំ ប៉ុន្មានឆ្នាំហ្នឹង!!

ក៖ ៣ឆ្នាំ ៨ខែ!!

ខ៖ ពីឆ្នាំ៧៥(១៩៧៥)!!

(មិត្តភក្តិ)៖ គាត់ទុកអំបិលបានទៀត!!

ខ៖ យាយញ៉មមានអំបិលអត់មានអត់អំបិលអោយកូនចៅហូបទេបងអើយ!!

ក៖ ហោងខ្លាំងណាស់!!

ខ៖ ជំនាន់យាយញ៉ម យាយញ៉មគំនិតមែនទែន ម៉ែញ៉មក៏គំនិតមិនដល់ម៉ែញ៉មដែរ!!

ក៖ ហ្នឹងហើយ គំនិតមួយនេះធំខ្លាំងណាស់អីណាស់!!

ខ៖ ហ្នឹងហើយចាំធំខ្លាំងម៉ងហាំ!!សឹងថាគ្មាន១០រកអត់បានថាដូចយាយញ៉មមួយហ្នឹងហាំ!!

ក៖ ១០០០សឹងក៏អត់មានមួយដែរនេះហិ!!ចេះបានដឹកដឹកបំប៉ននៅក្នុងជំនាន់ដែលវេទនា!!

ខ៖ ចាំ!!

ក៖ បានហូបទាំងអស់គ្នា!!

ខ៖ ហើយគ្មានអ្នកណាគេដឹងទេ គាត់ហូបទាល់តែអស់!!

ក៖ ប៉ុន្មានឆ្នាំហ្នឹង ហ៊ីច្រើន!!

ខ៖ ចាំ!!

ក៖ បានច្រើនឆ្នាំដែរ!!

(មិត្តភក្តិ)៖ ហេស្តរប្រហុកអីកប់ក្នុងដីរឹតតែល្អ!!

ខ៖ ដីកដីកប់!!

ក៖ អោយតែជិតៗពីដីហ្នឹង!!

ខ៖ កុំអោយតែគេដឹងទៅ ចង់ហូបផ្ទះយើងវាមិនមែនអង្គុយតែតាមដាន២៤ម៉ោង វាតាមដែរ វាតាមបង្កាត់ភ្លើងយប់អីហ៊ុយៗឆ្លបវានេះដែរ ប៉ុន្តែយើងស្តុរមានឌីកាសចាំនេះទៅ បើអត់ទេត្រឹមតែថាលិតហូបក៏វាមិនអីដែរ!!អោយតែមាន!!

ក៖ ហ្នឹងហើយ!!

ខ៖ គេខ្លះគេមិនមានស្តុរសោះម៉ងហាំ!!

ក៖ ទោះម៉េចក៏បានផ្អែមៗ អំបិលប្រៃៗមកដែរ !!

ខ៖ហ្នឹងហើយ!!

ក៖ រស់បណ្តោយ!!

ខ៖ រស់ម៉ង!!

ក៖ចាំ!!អីចឹងអ្វីសំរាប់ដល់តាវិញ តាខាងម៉ែគាត់ឈ្មោះអីគេវិញអី?

ខ៖ ហ៊ីតាខាងម៉ែគាត់ស្លាប់តាំង តាំងពីអាយុ៣០ជាងហ្នឹង!!

ក៖ហើយម៉េចអញ្ចឹង?ល្បឿនម៉្លេះ?

ខ៖ គាត់ទឹកនោមផ្អែម!!

ក៖ ទឹកនោមផ្អែមតាំងពី៣០ជាង?

ខ៖ ចាំ!!តាំងពី៣០ជាង!!

(មិត្តភក្តិ)៖ ស្រុកពីដើមទឹកនោមផ្អែមអត់ដែលដឹងទេនេះ!!

ខ៖ ម៉ែញ៉មគាត់ទូចៗគាត់ស្លាប់ចោលទៅហាំ!!

ក៖ ហើយម៉ែមានប្រាប់ថាតាឈ្មោះអីទេអី?

ខ៖ តា តាកៅ!!

ក៖ តាកៅ ចាំត្រកូលគាត់ទេ?

ខ៖ អត់ស្គាល់ទៀតស្គាល់ត្រឹមតា!!

ក៖ ចុះដល់ពេលត្រកូលម៉ែត្រកូលអីគេវិញ?

ខ៖ កៅជាហ្នឹង!!

ក៖ ហ្នឹងហើយ !!

ខ៖ ឈ្មោះតាហ្នឹង!!

ក៖ អញ្ចឹងយកឈ្មោះតាទេអីចឹង!! អត់ដាក់ឈ្មោះតាគាត់ណោះទេ!!

ខ៖ យកឪពុកគាត់ហ្នឹង ហ្នឹងឪពុកម៉ែញ៉មហើយកៅហ្នឹងហាំ!!

ក៖ ចាំប៉ុន្តែម៉ែរបស់អ្នកមឹងគាត់អត់បានឈ្មោះតាយកមកដាក់ត្រកូលទេតែដាក់ឪពុក!!

ខ៖ ចាំដាក់ឪពុក!!

ក៖ ចាំអញ្ចឹងពេលគាត់ស្លាប់ឆ្នាំណាវិញអ្នកមឹងចាំទេ? ម៉ែនៅប៉ុន្មានឆ្នាំបាននេះ?

ខ៖ បើម៉ែ បើម៉ែគាត់និយាយប្រាប់ទេណាស់!!

ក៖ ចាំ!!

ខ៖ ឪពុកគាត់ស្លាប់តាំងពីគាត់ទើមអាយុទើមតែ១២ ១៣ឆ្នាំ!!

(មិត្តភក្តិ)៖ ហ្នឹងយូរ!!

ខ៖ ចាំ!!

ក៖

និយាយទៅដឹងតែឆ្នាំគាត់អាយុប៉ុណ្ណឹងគាត់ដឹងដែរថាយាយអាយុ៨០ឆ្នាំហើយ!!អញ្ចឹងពេលប៉ាស្លាប់!!

ខ៖យាយបើយាយទើមតែស្លាប់មិនដឹង បើតាស្លាប់យូរណាស់ហើយ!!

ក៖ចាំ!!

ខ៖ស្លាប់តាំងពីគាត់មិនទាន់ការហើយយើងមិនទាន់កើតអីចឹងពេលហ្នឹងបើគាត់មិនទាន់ការផង!!

ក៖ហ្នឹងហើយយូរណាស់ហើយ!!

ខ៖ យូរហាំ!!

ក៖ ចុះម៉ែមានប្រាប់ថាតាអ្នកស្រុកមកពីណាទេអី?

ខ៖ តា និយាយទៅដូចស្រុកកំនើតដូចស្រែដូចជាទំនង!!ស្រុកស្រែតាញ៉ម!!

(មិត្តភក្តិ)៖ អត់ចាំ!!

ខ៖

ហ្នឹងហើយអត់ចាំតែគាត់មានបងប្អូនគាត់មីងមាយើងនៅស្រែហ្នឹងស្រែអាយោងស្រែអីហ្នឹងណាស់!!

ក៖ស្រែអាយោង?

ខ៖ ហ្នឹងហើយគាត់!!

ក៖ ស្រែអាយោងនៅណាវិញទៅអី?

ខ៖ នេះនៅយើងនេះ!!

(មិត្តភក្តិ)៖ ស្រែអាយោងនៅយើងនេះអីណោះទេ ក្រែងនៅនេះមានឈ្មោះស្រែអាយោងដែរ!!

ខ៖ មានតើបង!!

ក៖ ហ្ន៎នៅស្អាង!!

ខ៖ នៅខាងលិចយើងនេះ មិនមែនដូចយើងទៅ !ហ្ន៎ញ៉មមិនដឹងហោថាម៉េចដែរទេ!!!

ក៖ តែនៅក្នុងស្រុកស្អាងហ៎ា!!

ខ៖ នៅតាកែវណោះទេហោ ស្រែអាយោងហ៎ា!!

(មិត្តភក្តិ)៖ ស្រែអាយោងញ៉មនៅខាងហ្ន៎ង!!ហ្ន៎ងស្រែអាយោងហ្ន៎ងហោ??

ខ៖ ចាំហ្ន៎ងហើយនៅម្តុំហ្ន៎ង!!

ក៖ នៅម្តុំណាម៉ែស្រែអាយោង?

(មិត្តភក្តិ)៖

ស្រែអាយោងផ្លូវទៅសៀមរាបផ្លូវទៅទន្លេបាទីយើងហ្ន៎ង!!ទៅហើយមកឯកើតហ្ន៎ងមក!!

ខ៖ ហ្ន៎ងហើយ ហ្ន៎ងហើយ!!

ក៖ ហ្ន៎!!

ខ៖ ផ្លូវមកពីទន្លេបាទីហ្ន៎ង!!

ក៖ ហ្ន៎ផ្លូវតែមួយមកពីណោះវិញមិនមែននៅកោះគរណោះ!!

ខ៖ គាត់នៅស្រុកកំនើតគាត់នៅហ្ន៎ងមិនដឹងអីទេ តែគ្រាន់តែគាត់ថា!!

(មិត្តភក្តិ)៖ មកពីស្រែអាយោង?

ខ៖ ហ្ន៎ង!!

ក៖ ហ្ន៎ងហើយ!

ខ៖ យាយញ៉មគាត់នៅកោះខែលទេ ស្រុកកំណើតរបស់គាត់ហ៎ា!!

ក៖ ហ្ន៎!!

ខ៖ ហ្នឹងយាយ

យាយប្រពន្ធតាហ្នឹងហាំ!! ហើយដល់ហើយបានតាគាត់ទៅស្តីពីកោះខែលហ្នឹងមក!! បានមកនៅហ្នឹង ទៅនៅក្រោមវត្តឈូងលៀបហ្នឹង មិនដឹងស្រុកកំណើតគាត់ឬក៏អី ប៉ុន្តែឃើញជូនតាគាត់វានៅស្រែហាំ!!

ក៖ ចាំ!!

ខ៖ ថា ក្រែងលោរម្តាយគាត់ឪពុកគាត់អីក្រែងនៅស្រែក៏មិនដឹង។

ក៖ ហើយម៉ែមានដែលប្រាប់អីថាតាម៉េចៗអីទេអ្នកម៉ឹង?

ខ៖ តាមគាត់និយាយតាគាត់

តាមគាត់និយាយតាគាត់ប្រវត្តិគាត់ហ្នឹងគាត់អ្នកមើលគោដែរ!! គាត់អ្នកលែងគោដែរ ដូចថា!!

(មិត្តភក្តិ)៖ គ្រូគោដែរ!!

ខ៖ ចាំ!! ហើយគាត់ដើរម៉ាស៊ីនភ្លើងទៀតតាញ់មណាស់!!

តាដែលគាត់ស្លាប់៣០ជាងហ្នឹងណាស់!!

ក៖ ចាំ!!

ខ៖ ម៉ែថាគាត់មានម៉ាស៊ីនភ្លើង មានម៉ាស៊ីន ម៉ាស៊ីនអីទេ

ម៉ាស៊ីនកិនស្រូវទេអី!! មិនមែនម៉ាស៊ីនភ្លើងទេ ម៉ាស៊ីនកិនស្រូវ!!

ក៖ ដើរកិនតាម!!

(មិត្តភក្តិ)៖ ជំនាន់ហ្នឹងមានទឹកនោមផ្អែមដែរណោះ?

ខ៖ មាន !! គាត់មាន ទឹកនោមផ្អែមគាត់ឈឺឆាប់ស្លាប់ទៀតណាស់!! ដូចយើងសម័យហ្នឹង

ដូចវាអត់មានអីទប់ស្កាត់ណាស់!!

ក៖ ចាំទៅតែម្តង!!

ខ៖ ពីដើមកើតលៀនម៉ង!! អត់បានរស់យូររាប់ឆ្នាំទេ!!

(មិត្តភក្តិ)៖ រោគហ្នឹងយើងអត់ដែលដឹងណាស់!!

ខ៖ យើងអត់ដែលដឹងណាស់ ដល់ពេលកើតកើតឆាប់ម៉ង!!

ក៖ ចាំ!!

ខ៖ ដូចថាមើលអត់ទាន់អញ្ចឹងម៉ងណាស់!!

ក៖ ហ្នឹ!!

ខ៖ ហើយយើងសម័យមុនដូចថាយើងអត់មានថ្នាំទប់ស្កាត់ដូចឥឡូវណាស់!!

ក៖ ហ្នឹងហើយ!!

ខ៖ ឥលូវបើទឹកនោមផ្អែមខ្លាំងវាមានថ្នាំចាក់ថ្នាំអីណាស់បង!!

(មិត្តភក្តិ)៖ ហ្នឹងហើយ!!

ក៖ ហ្នឹងហើយ!!ចាំ!!

ខ៖ ហើយកាលពីមុនអត់!!

(មិត្តភក្តិ)៖ ហើយគាត់អោយហាត់ប្រាណ ហាត់ប្រាណជាងម៉ង!!!

ក៖ ហើយបើមុនអីបន្តិចឆាប់ក្លាយណាស់!!

ខ៖ ក្លាយណាស់

គាត់ទឹកនោមផ្អែមម៉ែថាទឹកនោមគាត់ដល់ពេលនេះមែនទែនទៅនោមមកខាប់ម៉ងវា!! តា។

ក៖ ចាំអីចឹងអីចូលដល់ខាងឪពុកវិញម្តងតាឈ្មោះអីគេវិញខាងឪពុក?

ខ៖ តាឈ្មោះតាម៉ី!

ក៖ អត់ចាំត្រកូលគាត់ទេហ្នឹ?

ខ៖ ស៊ូ!!

ក៖ស្វី មី?ខ៖ចាំ!!ក៖អីកើតទាន់គាត់ទេ?

ខ៖ កើតទាន់។

ក៖ទាន់ហេ !!តែគាត់ស្លាប់ប៉ុន្មានឆ្នាំហើយអី?

ខ៖ ស្លាប់៧៩(១៩៧៩)ដែរគាត់ស្លាប់មុនញឹមការផង!!

ក៖ តែបែកមកហើយហើយ?

ខ៖ បែកភ្លាម!! បែកភ្លាម!!

ក៖ហើយម៉េចអីចឹង ដល់ពេលតស៊ូបានហើយដល់ពេលនេះអត់ព្រមបានទៀត!!

ខ៖ គាត់ចាស់ ធ្វើម៉េច បើនៅក្នុងជំនាន់អាពតអាយុយើងមិនទាន់អស់
គាត់ចាស់ហើយគាត់ធ្វើស្អី។

ក៖ ហ្ន៎ គេអីដល់ពេលអ្នកដែលចាស់នៅក្នុងជំនាន់ប៉ុល ពតគេអត់អោយធ្វើអីដែរហេ?

ខ៖ គេអត់អោយធ្វើអីដែរហ្នឹង!!នៅតែផ្ទះហ្នឹង!!

ក៖ តែគេអត់យក!!

ខ៖ គេមានយកគាត់ទៅធ្វើអីកើត!!មនុស្សចាស់
នៅតែផ្ទះអញ្ចឹងទៅ!!ដល់ពេលបែកអាពតហើយបានគាត់ស្លាប់ គាត់ចាស់ស្លាប់ហ្នឹងហាំ!!

ក៖ អាយុប៉ុន្មានពេលហ្នឹងអី?

ខ៖ ញឹមអត់ចាំទេតា!!ដឹងតែគាត់ចាស់ខ្លាំងម៉ងហាំ!!

ក៖ ចាស់ក្បែរ១០០?

ខ៖ ដឹងតែគាត់ចាស់ចង់ក្បែរ១០០មែនហ្នឹង!! គាត់ចាស់ខ្លាំងមែនទែន ចាស់!!

ក៖ តែគ្រាន់តែដឹងថាស្លាប់នៅក្នុងឆ្នាំ១៩៧៩!!

(មិត្តភក្តិ)៖ ទុំជ្រុះម៉ង!!

ក៖ អំអនុស្សាវរីយ៍ជាមួយតាមើលអំនិយាយប្រាប់បន្តិចមើលម៉េចដែរ តាខាងឪពុក?

ខ៖ តាខាងឪពុកញ្ញមគ្រាន់តែចាំថាពេលញ្ញមនៅទូចៗណាស់!!

ក៖ ចាំ!!

ខ៖ គាត់ច្រើនតែមកយកចៅទៅលេងជាមួយ តាហាំ!!

(មិត្តភក្តិ)៖ ចាស់ៗពីដើមគាត់តែអញ្ចឹង!!

ខ៖ ចាំ!!តាយកចៅទៅ ហើយគាត់ដុតភ្នក់គោហ្ន៎!!

(មិត្តភក្តិ)៖ ហ្នឹងហើយ ហ៊ុយ!!

ខ៖ ហើយញ្ញមទៅដេកជាមួយ ហ៊ុយអាភ្នក់គោហ្នឹង!!ហើយជើងដំបៅអីហ្នឹង ហើយតាញ្ញមហាំ
តាខ្លះខ្លួលណាស់ ហើយតាញ្ញមហាំដាំទឹកម្លូរ យើងជំនាន់ហ្នឹងហាំដាំអាទឹកម្លូរយើងអាទឹក!

(មិត្តភក្តិ)៖ ស្លឹកអំពិល!!

ខ៖អាទឹកស្លឹកអំពិលហ្នឹងបងគាត់បូតហាំយកដាំ ញ្ញមចាំដំបៅញ្ញមប៉ុនហ្នឹង
នៅទាល់តែឥឡូវហាំ!!(ស្លាបស្នាម)!!តាញ្ញមយកមកដុះលាងរោយអោយស្អាតអីចឹងទៅរោយ
អាថ្នាំយើងយើងអាប៉េសាលីនអាម្សៅៗហ្នឹង!!

ក៖ ចាំ!!

ខ៖គោរោយអោយឆាប់ជាទៅ!!ហើយអើយនិយាយទៅតាញ្ញមក៏ស្លូត!!

ក៖ ចុះយាយវិញ យាយឈ្មោះអីគេវិញអី ខាងឪពុក?

ខ៖ យាយឈ្មោះយាយខាត់ៗ

ក៖ហ្ន៎មិញឈប់សិន តាមកពីស្រុកណាវិញអី?

ខ៖ អត់ដឹងទេនេះ!!

ក៖ អត់ចាំដែរហេ?

ខ៖ ស្រុកគាត់នៅហ្នឹងដែរហ្នឹង!!

ក៖ នៅព្រែកថីហ្នឹងដែរហ្នឹងអំណះ?

ខ៖ ចាំ!!

ក៖ ចាំចុះយាយម៉េចយាយខាត់ហេ?

ខ៖ ចាំ បើយាយខាត់បានមកពីស្រែទៀតហើយ!!

ក៖ មកពីស្រែណាវិញ?

ខ៖ ស្រែ មិន ម៉ុំស្រែអាយោងដែរហ្នឹងស្រែម៉ុំហ្នឹងៗណាស់!!

ក៖ ហ្ន៎ចាំ!!

ខ៖ ព្រោះអីដឹងតែយាយស្រុកស្រែហ្នឹងហើយ!!

ក៖ ត្រកូលគាត់អីគេវិញអី?

ខ៖ អត់ស្គាល់!!

ក៖ ស្គាល់តែឈ្មោះទេ ។

ខ៖ ស្គាល់តែឈ្មោះយាយញ៉មហ្នឹង ស្លៀកតែសំពត់ចងក្បិនទេតូច!!គាត់នៅស្រុកស្រែហាំ!!

ក៖ ចាំ!!

ខ៖ គេហៅគាត់កូននាង១២ កូននាង១២ គាត់កូនច្រើនណាស់ គាត់តែទូចទេ
យាយញ៉មហ្នឹងហាំ!!

(មិត្តភក្តិ)៖ អ្នកទូចខ្លះកូនច្រើន!!

ខ៖ ចាំទូចរាងគាត់ថាទូចម៉េងហ្នឹងហាំ!!

ក៖ ហើយអីកើតទាន់គាត់ដែរ ហើយឃើញមុខគាត់ដែរហេ?

ខ៖ ឃើញ ស្លៀកតែសំពត់ចងក្បិនទេ!

ក៖ ចាំ!!

ខ៖ នៅក្នុងស្រុកក្នុងភូមិមានតែយាយញ៉មមួយទេ ស្លៀកសំពត់ចងក្បិនហ្នឹង គាត់ទូចហ្ន៎គាត់ស្លៀកសំពត់ចងក្បិនគាត់ទូចស្អាតដល់ហើយ!!

ក៖ ចាំហើយពាក់អាវបំពង់ឬក៏ពាក់អាវអីអី?

ខ៖ គាត់ពាក់អាវ និយាយទៅគាត់ចាស់ពីដើម គាត់អាវ !!

(មិត្តភក្តិ)៖ ច្រើនតែអាវបំពង់។

ខ៖ ហ្នឹងច្រើនតែអាវបំពង់ហ្នឹង ច្រើនគាត់ច្រើនស្លៀកសំពត់ខ្មៅអីចងក្បិនហ្នឹងណាស់!!

ក៖ ចាំ!

ខ៖ មើលទៅស្អាតគាត់!!

ក៖ អើយអនុស្សាវរីយ៍ជាមួយយាយ។ តែអីអត់ទាន់តែតាខាងម្តាយមួយទេ?

ខ៖ អត់ទាន់តែតាខាងម្តាយដោយសារតែតាខាងម្តាយគាត់ស្លាប់តាំងយើង តាំងពីម៉ែញ៉មនៅទូចដែរ!!

ក៖ ហើយយាយ យាយខាងឪពុកហ្នឹងស្លាប់បាត់ហើយអីណោះ?

ខ៖ យាយខាងឪពុកស្លាប់ក្រោយតាទេ តាស្លាប់៧៩(១៩៧៩)!!

ក៖ យាយស្លាប់ប៉ុន្មានវិញ?

ខ៖ យាយស្លាប់អើរ ៨០ជាងហើយយាយហ្ន៎!!

ក៖ គាត់ស្លាប់ហ្នឹងអាយុប៉ុន្មានវិញអី?

ខ៖ ចាស់ដែរហើយហ្នឹង គាត់សុទ្ធតែចាស់ៗហើយហ្នឹងបានស្លាប់!!

ក៖ តែអត់ចាំឆ្នាំ?

ខ៖ អត់ចាំ !!

ក៖ អាយុគាត់អី?

ខ៖ អាយុគាត់ញ៉មអត់ចាំទេ!!ចាំតែម៉ែ!!

ក៖ ចាំអញ្ចឹងអីបងប្អូនអីទាំងអស់គ្នាហ្នឹងមានធ្លាប់អ្នកណាគេធ្លាប់ទៅរស់នៅប្រទេសខាងក្រៅ
ទៅណាទីនីទេ?

ខ៖ អត់!!

ក៖ ចុះមានអ្នកណាគេធ្លាប់ទៅធ្វើការនៅថៃនៅអី?

ខ៖ អត់!!

ក៖ នៅតែស្រុកខ្មែរយើងហ្នឹងទេហេ?

ខ៖ ធ្លាប់ប្អូននោះគេទៅប៉ុន្តែមកវិញហើយ។

ក៖ ទៅណាវិញ?

ខ៖ គេទៅនៅថៃមួយរយៈដែរហ្នឹង !!

ក៖ ហ្ន៎!!

ខ៖ ហ្ន៎ទៅរកវាយ៉ាប់រកដែរហ្នឹងណាស់!!ដូចវាធ្វើខាងជាងផ្ទះជាងអីអញ្ចឹងណាស់!!ខាងសំណង់
អីអីចឹងណាស់!!

ក៖ ហ្ន៎ចាំ ដូចពូផល្លីពេលមុនដែរហ្នឹងហា?

ខ៖ ហ្នឹងហើយ ហ្នឹងទៅធ្វើអញ្ចឹងទៅ ទៅធ្វើប្រហែលប៉ុន្មានទេប្រហែលមួយឆ្នាំហ្នឹង!!

ក៖ ហ្នឹងហើយ!!ទោះម៉េចក៏មិនសូវស្រួលដូចស្រុកខ្លួនឯងដែរ!!

ខ៖ មិនសូវស្រួល!!

ក៖ចាំអរគុណអំពើនៃដែលអោយញ៉មសំភាសន៍អំពីជីវប្រវត្តិដូនតាក៏ដូចជាអំខ្លះៗផងដែរ
ហើយអ្វីទាំងអស់ហ្នឹងកូនចៅរបស់អំគាត់នឹងបានស្តាប់ហើយនឹងទុកទៅថ្ងៃខាងក្រោយណាស់
អំ!!!

ខ៖ចាំ។